

ҚОМУСИ «САДОИ МАРДУМ»

Душанбе - 2012

ББК 92 92+76.02

Қ-79

Муаллиф ва мураттиб Н. Солеҳов
Мухаррир Ҷ. Наботов

Дар ин китоб, ки ба муносибати 20-солагии рӯзномаи «Садои мардум» мураттаб гардидааст, дар бораи онҳое маълумот дода мешавад, ки солҳои гуногун дар идораи «Садои мардум» кор кардаанд ва имрӯз фаъолият доранд.

ISBN 978-9947-40-31-4

© Садои мардум,
2012

*Матбуот чашму гӯиши халқ, муҳимтарин
рукни ҷомеаи демократӣ мебошад ва ҷамъи-
ятро аз бисёр нокомиҳо ва падидаҳои зара-
ровар раҳо карда метавонад.*

**Эмомалӣ РАҲМОН,
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон**

«САДОИ МАРДУМ» - ҲАМҚАДАМИ ИСТИҚЛОЛИЯТ

Соли 2011, ки дар ин сол 20-солагии Истиқлолияти дав-
латии Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷашн гирифта мешавад, ба-
рои мардуми кишвар, бахусус барои коллективи идораи
рӯзнамаи «Садои мардум» соли фаромӯшнашаванда аст.
Зеро дар ин сол «Садои мардум» низ бистсола мешавад.

Бист сол муқаддам, якуми январи соли 1991, нахустин
шумораи рӯзнамаи «Садои мардум» – нашрияти имрӯзаи
Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки ҳанӯз 29 августи
соли 1990 тахти №115 Қарори Совети Олии РСС Тоҷикис-
тон дар бораи ташкили нашри он ҳамчун органи Совети
Олии РСС Тоҷикистон имзо шуда буд, ба таъъ расидааст.
Бо ба тасвиб расидани қарори мазкур дар миёни ҷумҳу-
риҳои собиқ шӯравӣ Тоҷикистон дуввумин шуда (баъди
Россия) соҳиби рӯзнамаи мустақили парлумонӣ гардид ва
бурд ҳам кард. Он замон, ки бо кӯшишу найранги «хайр-
хоҳон»-и беруна тарафкашию дурӯғбофӣ ва тӯҳматзанӣ
нисбати ҳамдигар дар дохили кишвар ба авҷи аъло мера-
сид, «Садои мардум» ягона рӯзнамае буд, ки бо вучуди
навтаъсис буданаш роҳи дурустро интиҳоб карда таво-
нист. Ба қавли профессор Иброҳим Усмонов: «... «Садои
мардум» дар воқеаҳои солҳои 1991-1992 дар ҷумҳурӣ яго-

на рӯзнамае буд, ки ба давлату Ҳукумати конунӣ содик монд ва ба туфайли ин рӯзнама хонандагон аз ҳақиқати воқеаҳо бохабар гаштанд. Ҳамин ҳақиқатнигории рӯзнама буд, ки баромадҳояш на ба ҳама писанд меомад. Аз ин рӯ, душманони ростиву ҳақиқат Сармуҳаррири рӯзнама – Муродулло Шерализода ро ҳадафи тири худ қарор доданд. 5 майи соли 1992 ин рӯзнаманигори ҳақиқатпараст ба қатл расонда шуд. Вале рӯзнамаю коллективи эҷодии он аз роҳи ҳақиқатнигорӣ рӯй натофт».

Худи шодравон Муродулло Шерализода дар шумораи нахустини рӯзнама ба хонандагон мурочиат карда, навишта буд: «Садои мардум» минбари халқ ва барои халқ аст. Дар саҳифаҳои он барои ҷапғароӣю ростгарӣю, барои мочароҷуӣю фитнаангезӣю, хусумату нигорғирӣю ва таҳрифи ҳақиқат ҷой нахоҳад буд. Агар идораи рӯзнама яке аз додрасҳо бошад, пас «Садои мардум» ба хоҳири табдил ёфтан ба додгоҳи воқеии шумо устуворона пайкор хоҳад кард...».

Бале, тавре шоир фармудааст:

*Ростиро набувад ҳеҷ заволе ба ҷаҳон,
Сарв агар хушк шавад боз асо мегардад.*

Аз ҳақиқатнигорӣю ва ростӣю буд, ки дар як муддати кӯтоҳ «Садои мардум» дар миёни аҳли ҷомеа мавқеи махсусро соҳиб гардид ва ба яке аз рӯзнамаҳои бонуфузтарини ҷумҳурӣ табдил ёфт. Сирри ин муваффақиятро аксари онҳое, ки бо Муродулло Шерализода кор кардаанд, дар интиҳобу ҷобачогузориҳои дурусти кадрҳою ва лаёқати бузурги роҳбарии ӯ медонанд. Муродулло Шерализода тавонист, ки ҳанӯз дар оғози фаъолияти рӯзнама шахсиятҳои шинохтаю ва ҷавонони соҳибзавқро аз миёни аҳли эҷод, аз қабилҳои Мирзомаҳмуд Мирбобоев, Бобочон Абдулвоҳидов, Додочон Раҷабӣ, Фотеҳ Абдулло, Зулфиқор Шодиев, Умриқул

Ҳақбердиев, Бахтиёр Муртазоев, Ғанӣ Қўразода, Қурбон Мадалиев, Маҳмадшариф Бобошоев, Қироншоҳ Шарифзода, Акбаралӣ Сатторов, Мухтор Боқизода, Камол Абдурахимов, Шариф Ҳамдамов, Имомназар Акназаров, Абдулмаҷид Муродов, Тилло Некқадамов, Мақсуди Ҳусейн, Солеҳбой Дадобоев, Кароматулло Аҳмадов дар атрофи худ гирд ва барои онҳо муҳити созгори эҷодӣ фароҳам оварад.

Қаҳду талоши ин қаламбадастон ва амсоли инҳо буд, ки «Садои мардум» дар тӯли 20 соли мавҷудияташ ташаққули ёфта, ба як мактаби бузурги эҷодӣ, ҳатто гуфтан мумкин аст, ки ба як институти тарбияи кадрҳои роҳбарикунандаи идораҳои эҷодӣ фарҳангӣ мубаддал гардид. Аксари роҳбарони имрӯзаи рӯзномаҳои ҷумҳурӣ аз мактаби «Садои мардум» гузаштаанд. Аз ҷумла Сармуҳаррири имрӯзаи «Ҷумҳурият» Камол Абдурахимов, собиқ муовини аввали Сармуҳаррири ҳамина рӯзнома Қурбон Мадалиев, муовини имрӯзаи Сармуҳаррири «Ҷумҳурият» Хайринисо Расулӣ, Раиси Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, директори генералии ҶДММ «Чархи гардун» Акбари Саттор, ки ҳафт ҳафтанома - «Чархи гардун», «Вечерный Душанбе», «Авиценна», «Аладдин», «Студент», «День за днем...», «Дайджест пресс»-ро дар ихтиёр дорад ва соҳиби нашриёти «Интишор» аст, Сармуҳаррири ҳафтаномаи «Тоҷикистон», муассиси ҶДММ «Оила» Шарифи Ҳамдампури, собиқ Сармуҳаррири рӯзномаи «Минбари халқ», собиқ Сармуҳаррири ҳафтаномаи «Омӯзгор» Маҳмадшариф Бобошоев, собиқ директори Муассисаи давлатии «Телевизиони кӯдакону наврасон – Баҳористон», ҳоло вакили Маҷлиси намояндагонии Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Низом Қосим, аввалин Сармуҳаррири рӯзномаи «Минбари халқ» Бахтиёр Муртазоев, муовини Сармуҳаррири ҳафтаномаи «Адабиёт ва санъат» Парда Ҳабиб, собиқ муовини

ни аввали Сармуҳаррири рӯзнамаи «Ҷумҳурият», ҳоло муовини роҳбари дастгоҳи раиси шаҳри Душанбе Карим Давлат, роҳбари ташкилоти ҷамъиятии «Журналист» ва Сармуҳаррири ҳафтаномаи «Ҷомеа» Қироншоҳ Шарифзода, Сармуҳаррири маҷаллаи «Бонувони Тоҷикистон» Ҳуриноси Ализода, муовини Сармуҳаррири ҳафтаномаи «Тоҷикистон» Абдумудассир Аҳмадов, муовини Сармуҳаррири рӯзнамаи «Ҳақиқати Суғд» Солеҳбой Додобоев, сардори Раёсати фарҳанги Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон Муҳиддин Пайшанбиев, муовини директори генералии ҶДММ «Чархи гардун» Начмиддин Шохинбодов, муовини сардори Раёсати хизмати давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Грез Қосимов, Сармуҳаррири ҳафтаномаи «Нерӯи сухан», раиси Хазионаи гиромидошт ва дифои ҳукуки журналистони Тоҷикистон Мухтор Боқизода, котиби масъули Иттифоқи журналистони Тоҷикистон Пӯлод Нуров ва дигарон, ки дар вазифаҳои масъули ташкилоту муассиса ва идораҳои гуногун қору фаъолият доранд, маҳорати касбии хешро дар рӯзнамаи «Садои мардум» сайқал бахшидаанд.

Ҳоло бо итминони комил метавон гуфт: роҳро, ки поягузори асосии «Садои мардум» ба хоҳири тантанаи адолату ҳақиқат, таҳкими ҷомеаи демократӣ, волоияти қонун, ваҳдати миллӣ, ҳукуку озодиҳои инсон, арзишҳои умумибашарӣ пеш гирифта буданд, роҳбарият ва ҳайати эҷодии имрӯзаи рӯзнама бо дарки масъулияти баланд идома дода истодаанд. Мактаби эҷодиеро, ки эшон меъмораш буданд, побарҷост ва дар ҷараёни рушду такомул қарор дорад.

Дар ин китоб, ки ба муносибати 20-солагии «Садои мардум» мураттаб гардидааст, дар бораи онҳое маълумот дода мешавад, ки солҳои гуногун дар «Садои мардум» қор кардаанд ва имрӯз фаъолият доранд. Шояд саволе пайдо ша-

вад, ки чаро китоб «Қомуси «Садои мардум» номгузорӣ шудаасту талаботи қомуснигорӣ зимни тартиб додани он риоя нагардидааст. Ҳатто тартиби алифборо сарфи назар кардаанд ва ё чӣ зарурат буд, ки дар бораи кормандони шӯъбаҳои ғайриэҷодӣ маълумот дода шавад?

Ин чанд сабаб дорад: Аввалан, Қомуси мазкур маҳз ба кормандони идораи рӯзномаи «Садои мардум» тааллуқ дорад. Баъдан, оё бе фаъолияти шӯъбаҳои муҳосиботу техникӣ рӯзнома фаъолият карда метавонист? Ахиран, ниҳоят беодобӣ мебуд, агар мо шодравон Муродулло Шерализодаро дар саҳифаи аввал нею бо тартиби алифбо ҷой меодем.

Ҳамаи ин нозуқиҳоро ба инобат гирифта, «Қомуси «Садои мардум»-ро дар ҳамон шакле ҷобачогузорӣ ва мураттаб сохтем, ки коллективи идораи рӯзнома дастгирӣ намулда буданд.

Воқеан, бо сабабҳои гуногун (фавтидан, аз ҷумҳурӣ кӯч бастан, дастрас нагардидани маълумот ва ғайра) дар ин китоб шарҳи ҳоли баъзе кормандони собиқи рӯзнома ҷой дода нашудааст, вале ба хоҳири фаромӯш нашудани номашон рӯйхати пурраи онҳоро тартиб дода, дар охир пешниҳоди хонандагон намудем.

Аз мураттиб

ШЕРАЛИЕВ МУРОДУЛЛО (МУРОДУЛЛО ШЕРАЛИЗОДА) (1945-1992)

Соли 1945 дар ноҳияи Панҷакенти вилояти Суғд таваллуд шудааст. Хатмкардаи Институти давлатии педагогии шаҳри Душанбе ба номи Т.Г.Шевченко (ҳозира Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ). Дар вазифаҳои ходими адабии редакцияи рӯзномаи «Маориф ва маданият» (У1-Х1-1966), ходими хурди илмӣ, ходими калони илмӣ ва сектори тарҷумаи Институти таърихи ҷумҳурии назди КМ ҶТ Тоҷикистон-филиали Институти марксизм-ленинизми назди КМ КПСС (1966-1970) кор кардааст.

Солҳои 1970-1974 ва 1978-1982 дар шаҳрҳои Мазори Шариф ва Кобули Ҷумҳурии Афғонистон ба сифати тарҷумон ва тарҷумони калон фаъолият варзидааст. Солҳои 1974-1978 ва 1982-1987 ходими калони илмӣ, мудири сектори тарҷумаи Институти таърихи ҷумҳурии назди КМ ҶТ Тоҷикистон буд. Сипас, ўро ба КМ ҶТ Тоҷикистон ба кор даъват намуданд, ки он ҷо ба сифати инструктори шўъбаи муносибатҳои хориҷӣ (1987-1988) ва ёрдамчии Котиби якуми КМ ҶТ Тоҷикистон (1988-1990) ифои вазифа намуд.

5 октябри соли 1990 бо Қарори Совети Олии РСС Тоҷикистон Сармуҳаррири рӯзномаи навтаъсиси «Садои мар-

дум» -органи Совети Олии РСС Тоҷикистон таъин гардид. 5 майи соли 1992, ки бозиҳои сиёсии мансабҳои бегонапараст оғоз гардида, вазъи Тоҷикистонро хеле муташанниҷ гардонда буд, аз тирӣ раҳбардаи ноҳалафе шаҳид гардид.

Муродулло Шерализода депутати халқи РСС Тоҷикистон буд.

МИРБОБОВ МИРЗОМАХМУД МИРЗОШАРИФОВИЧ (МИРБОБОЗОДА)

23 феввали соли 1943 дар деҳаи Варзики ноҳияи Чустии вилояти Намангони Ҷумҳурии Ёзбекистон таваллуд ёфтааст. Падару бобоёнаш солҳои сиёми асри гузашта аз водии Фарғона ба водии Вахш муҳоҷир шуда буданд. Баъди ба Ҷанги Бузурги Ватанӣ рафтани падараш модараш ба деҳаи аҷдодӣ-Варзик бармегардад ва Мирзомахмуд он ҷо таваллуд мешавад. Пас аз ҷанг падараш бо аҳли оилааш кӯчида, ба ҳозира деҳаи Инқилобии

ноҳияи Вахши Ҷумҳурии Тоҷикистон меояд ва тамоми умр омӯзгор, директори мактаб шуда кор мекунад.

Мирзомахмуд Мирзобозода соли 1959 мактаби миёнаи рақами 11-и ноҳияи Вахшро хатм карда, ба шӯъбаи забону адабиёти тоҷики факултети таъриху филологияи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ) дохил мешавад ва онро соли 1964 ба итмом мерасонад.

Фаъолияти меҳнаташ аз мудирии шӯъбаи кишоварзии рӯзномаи байниноҳиявии «Вахш»-и шаҳри Қӯрғонтеппа оғоз меёбад.

Солҳои 1965-1967 дар Афғонистон ба ҳайси тарҷумон кор мекунад. Баъди бозгашт аз Афғонистон ўро ба вазифаи ходими адабии идораи рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» ба кор қабул менамоянд. Соли 1970 аз нав ба Афғо-

нистон фиристода мешавад. Соли 1976 боз ба идораи рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» ба кор медарояд ва то соли 1987 дар вазифаҳои мухбири калон, мухбири махсус ва мудири шӯъба фаъолиятро идома медиҳад. Соли 1987 дар вазифаи мудири шӯъбаи рӯзномаи «Омӯзгор» кор кардааст.

Соли 1988 ба вазифаи ёрдамчии Раиси Президиуми Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба кор гузаронида мешавад.

Соли 1989 бинобар таъсис дода шудани рӯзномаи парлумонии «Садои мардум» ҷонишини Сармуҳаррири ин рӯзнома таъин мегардад.

Соли 1992 бо қарори Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон (шаҳри Хучанд) Сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» интихоб мешавад ва то 30 апрели соли 1998 дар ин вазифа кор мекунад.

Сипас, дар вазифаҳои ёрдамчии муовини Раиси Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ёрдамчии муовини Раиси Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон фаъолият намуда истода, ҳамзамон вазифаи сармуҳаррири рӯзномаи «Ҳаёти деҳот»-и Вазорати кишоварзии Ҷумҳурии Тоҷикистонро иҷро кардааст.

Чанд муддат сармуҳаррири маҷаллаи «Фермер»-и Ассотсиатсияи миллии хоҷагиҳои деҳқонии (фермерии) Ҷумҳурии Тоҷикистон буд.

Бо унвони Корманди шоистаи Тоҷикистон, Ифтихорномаи Шӯрои Олии ҶШС Тоҷикистон, нишони Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон сарфароз гардонидида шудааст.

АБДУЛВОҲИДОВ БОБОЧОН (1953-2008)

15 марти соли 1953 дар ноҳияи Кӯлоби собиқ вилояти Кӯлоб таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1976 бахши рӯзноманигории факултаи филологияи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст.

Солҳои 1976-1984 дар вазифаҳои мусахҳех, тарҷумон, мухбир, мухбири калон, муовини котиби масъули рӯзномаи вилоятии «Роҳи ленинӣ»-и собиқ вилояти Кӯлоб, 1984-

1986 тарҷумони Созмони ҷавонони Иттифоқи Ҷумҳуриҳои Советии Сотсиалистӣ дар Ҷумҳурии Демократии Афғонистон, 1986-1987 котиби раёсати колхозии «Ленинград»-и ноҳияи Кӯлоб, 1987-1988 ёвари муовини аввали раиси Кумитаи иҷроияи Шӯрои депутатҳои халқи вилояти Кӯлоб, 1989-1990 мухбир, мудирӣ шӯъбаи рӯзномаи «Ҳақиқати Хатлон», 1991-1993 хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар вилояти Хатлон, 1993-1998 муовини Сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» кор кардааст.

Аз 30 апрели соли 1998 то 12 феввали соли 2008 (воқосин рӯзи ҳаёташ) Сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» буд.

Бо ордену медалҳои собиқ ИҶШС (СССР) ва медали ҷашнии 10-солагии Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон мукофотонида шудааст.

НАБОТОВ ЧУМЪАХОН ГАДОЕВИЧ

Соли 1961 дар ноҳияи Восеъ ба дунё омадааст. Маълумоташ олі. Дастпарвари бахши журналистии факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ҳоло Донишгоҳи миллии Тоҷикистон) мебошад.

Фаъолияти меҳнатиаш ҳамчун коргари совхозии «Ховалинг»-и ноҳияи Кӯлоб (1978-1980) оғоз ёфтааст. Сипас, солҳои 1980-1982, дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Иттиҳоди Шӯравӣ хизмат намудааст.

Баъд аз хизмати аскарӣ дар давоми солҳои 1982-1986 ба сифати равшаномол, ёвари усто - ҳамзамон котиби ташкилоти комсомолии фабрикаи ресандагӣ бофандагии № 1-и Иттиҳодияи истеҳсолии матоҳои пахтагини шаҳри Душанбе кор кардааст.

Солҳои 1986-1990 ходими адабии рӯзномаи бисёртарафаи «Бофанда»-и Иттиҳодияи истеҳсолии матоҳои пахтагини шаҳри Душанбе буд.

Соли 1990 ба рӯзномаи "Тоҷикистони Советӣ" ба сифати мухбир ба кор омад.

Баъдан, дар рӯзномаи «Нидои ранҷбар» (1992 - 1995) ба сифати котиби масъул ва узви ҳайати таҳририя ифои вазифа намудааст.

Соли 1995 ба сифати мудири сектори таҳрир ва нашри

Шӯъбаи тарҷумаи Дастгоҳи иҷроияи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба фаъолият пардохт.

Дар Дастгоҳи иҷроияи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар вазифаҳои гуногун- сармутахассиси Шӯъбаи ташкилӣ (1996 - 2000), мудири Шӯъбаи умумӣ (2000 - 2006), мудири Шӯъбаи иттилоотию таҳлилӣ (2006 - 2007), мудири Шӯъбаи назорат (2007 - 2008) кор кард.

Аз моҳи апрели соли 2008 Сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» - нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

Очерку мақолаҳои илмӣ дар маҷмӯаҳои дастаҷамъии «Маводи конфренсияи илмӣ амалии олимон ва мутахассисони ҷавони Тоҷикистон» (Душанбе, 1990), «Маърузаҳои конфронси илмӣ - амалии олимон ва мутахассисони ҷумҳурӣ» (Қургонтеппа, 1991), «Маводҳои конфронси аввали байналмилалӣ илмӣ-амалӣ: «Тоҷикистон: ҳаммарзӣ (геополитика) ва масоили равобӣ байналмилалӣ»-Душанбе: 18-20 октябри соли 1995» (Душанбе, 1995), «Энсиклопедияи адабиёт ва санъати тоҷик», ҷилди дуюм (Душанбе, 1989) ва ғайра ба таъъ расидаанд.

Муаллифи маҷмӯаҳои «Менечмент» (дастури таълимӣ барои мактабҳои олии, Душанбе 1993, бо ҳаммуаллифии Т.Ғаниев, Ҳ.Одинаев), «Муҳиби соҳибдилон» (Душанбе, 1997) ва ғайра мебошад.

Бо медали «Хизмати шоиста» (2003), нишони «10-солагии Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Тоҷикистон» (2002), медали ҷашнии «5-солагии Агентии назорати маводи нашъаовари назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон» (2004), унвонҳои «Аълоии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон» (2007), «Аълоии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон» (2008) сарфароз гардидааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон аст.

СОЛЕХОВ НЕЪМАТУЛЛО ҲИКМАТУЛЛОЕВИЧ (НЕЪМАТУЛЛО СОЛЕХОВ)

10 марти соли 1957 дар ноҳияи Ленин (ҳозира ноҳияи Рӯдакӣ) чашм ба олами ҳастӣ кушодааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1982 Институти давлатии педагогии шаҳри Душанбе ба номи Т.Г.Шевченко (ҳоло Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ)-ро хатм намудааст.

Чанд муддат (1982-1989) дар мактабҳои миёнаи №83 ва 209-и ноҳияи Ленин аз фанни забон ва адабиёти тоҷик дарс гуфтааст. Солҳои 1989-1995 директори мактаби №60-и ноҳияи Ленин буд.

Солҳои 1995-1998 ба ҳайси котиби масъул, муовини Сармуҳаррири рӯзномаи «Нидои ранҷбар» фаъолият намудааст.

Соли 1998 ба рӯзномаи «Садои мардум» -нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба кор гузашт ва то соли 2003 ба сифати хабарнигор, мудири шӯъбаи ҳуқуқ, парламент ва ҳокимияти давлатӣ ифои вазифа намуд.

Аз моҳи ноябри соли 2003 инҷониб вазифаи муовини аввали Сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум»-ро ба зимма дорад.

Бо Ифтихорномаи Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон мукофотонида шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълоҷии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

МУРОДОВ АБДУМАЦИД МИРЗОШАРИПОВИЧ

18 феввали соли 1959 дар шаҳри Турсунзода таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1981 факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст.

Фаъолияти меҳнатиаш соли 1981 ба сифати омӯзгори фанни забон ва адабиёти тоҷик дар мактаби миёнаи рақами 52-и ноҳияи Хисор оғоз ёфтааст. Солҳои 1982-1986 тарҷумони мутахассисони шӯравӣ дар Академияи ҳарбии илмҳои тибби Ҷумҳурии Ислонии Афғонистон буд.

Солҳои 1986-1987 омӯзгори мактаби миёнаи рақами 91-и шаҳри Турсунзода, 1987-1989 котиби ташкилоти комсомолии Раёсати сохтмони «Алюминсохтмон» шуда кор кардааст.

Моҳи декабри соли 1990 ба идораи нафтаъсиси рӯзномаи «Садои мардум» ба кор даъват шуд ва ҳамчун мусахҳеҳи масъул ба кор шурӯъ кард.

Минбаъд дар рӯзномаи «Садои мардум» вазифаҳои хабарнигор, муовини котиби масъул, хабарнигори махсус, мудири шӯъбаи иқтисод ва иҷтимоӣ, директор оид ба тичоратро бар зимма дошт. Аз соли 2006 инҷониб муовини Сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» мебошад.

Бо Ифтихорномаи Маҷлиси намояндагони Маҷлиси
Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон мукофотонида шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии
матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Аълоҷии фарҳанги
Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

НЕКҚАДАМОВ ТИЛЛО АМОНУЛЛОЕВИЧ (ТИЛЛОИ НЕКҚАДАМ)

7 сентябри соли 1959 дар деҳаи Деррӯшони ноҳияи Рӯшони ВМКБ дар оилаи омӯзгор ба дунё омадааст.

Солҳои 1968-1969 дар мактаби миёнаи №64-и ба номи С.Айнии ноҳияи Ленин (ҳоло ноҳияи Рӯдаки) таҳсил карда, маълумоти миёнаро дар мактаби миёнаи №7-и деҳаи Баррӯшони ноҳияи Рӯшон гирифтааст. Солҳои 1976-1977 дар совхозии «50-солагии Октябр»-и ноҳияи Рӯшон коргар буд.

Соли 1978 ба гурӯҳи журналистикаи факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ) дохил шуда, онро бомуваффақият хатм намудааст.

Солҳои 1980-1981 дар Киностудияи «Тоҷикфилм» ҳамчун танвиргар (осветитель) фаъолият намудааст. Солҳои 1983-1985 дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Иттиҳоди Шӯравӣ хизмат намудааст. Пас аз хатми Университет (солҳои 1986-1989) омӯзгори забон ва адабиёти тоҷики мактаби миёнаи №15-и шаҳри Душанбе буд.

Фаъолияти журналистиаш соли 1989 дар рӯзномаи наватъсиси «Паёми Душанбе» ба сифати муҳбири махсуси шӯъбаи шӯроҳо оғоз ёфтааст. Моҳи ноябри соли 1990 ба рӯзномаи наватъсиси Шӯрои Олии РСС Тоҷикистон, ҳоло Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон -«Садои мардум»

даъват шуд ва то ба имрӯз дар вазифаҳои мудирӣ шӯъбаи ахбор ва реклама (1991-1992), мухбири махсуси рӯзнома дар ВМКБ (1993-1995), хабарнигори шӯъбаи мақомоти ҳокимияти давлатӣ, ҷамъиятиву сиёсӣ ва ҳуқуқ (1995-1998), муҳаррири шӯъбаи иқтисодиёт, иҷтимоёт ва ҳифзи муҳити зист (якуми июни соли 1998- 27 августи соли 1998), муовини аввали сармуҳаррир (1998-2000), муҳаррири шӯъбаи ахбор, номаҳо, варзиш ва қабули шахрвандон (2000-2004), муҳаррири шӯъбаи номаҳо, ахбор, муносибатҳои байни-парлумонӣ ва робита бо ҷомеа (2004-2009) кор кардааст. Аз соли 2009 инҷониб ба ҳайси муҳаррири шӯъбаи маънавият, иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ ва низоми қори рӯзномаи «Садои мардум» фаъолият дорад.

Бо Ифтихорномаи Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва медали «За заслуги»-и Иттифоқи собиқадорони Афғонистони Федератсия Россия (2011) мукофотонида шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълоҷии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

Муаллифи китобҳои «Журналистони Бадахшон» (Душанбе, «Нодир», 2005) ва «Дурахши кинои тоҷик» (Душанбе, «Ирфон», 2011).

АЪЗАМ МҶСОЕВ

25 июли соли 1945 дар деҳаи Роҳи нави ноҳияи Вахш дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Баъди хатми мактаби миёнаи №11-и ноҳияи Вахш (соли 1965) факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро ба итмом мерасонад.

Фаъолияти меҳнатиаширо дар рӯзномаи «Вахш»-и ноҳияи Вахш ба сифати мухбир оғоз бахшидааст. Баъдан дар вазифаҳои мудирӣ шӯъбаи ташкилии комитети комсомолии ноҳияи Вахш, котиби масъули рӯзномаи «Вахш»-и ноҳияи Вахш, ҷонишини муҳаррири рӯзномаи «Коммунисти Қўрғонтеппа», котиби масъули рӯзномаи вилоятии «Ҳақиқати Қўрғонтеппа», муҳаррири рӯзномаи «Вахш»-и ноҳияи Вахш кор кардааст.

Соли 1998 ба рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати хабарнигор ба кор омад. Аз соли 2003 инҷониб муҳаррири шӯъбаи сохтори давлатӣ, қонунгузорӣ ва тартиботи ҳуқуқии рӯзномаи «Садои мардум» мебошад.

Барои саҳми арзандаш дар пешрафти матбуоти тоҷик бо унвони фахрии Корманди шоистаи Тоҷикистон (соли 2008), Грамотаи фахрии Президиуми Совети Олии РСС Тоҷикистон, Ифтихорномаи Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ифтихорнома ва меда-

лҳои ҷашнии вазорату идораҳои гуногуни ҷумҳурӣ сарфароз гардидааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон аст.

Ду даъват узви Пленуми Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ва чор даъват (солҳои 80-90-ум) вакили Шӯрои депутатҳои халқи ноҳияи Вахш интихоб шудааст. Иштирокчии конференсияҳои Иттифоқи журналистони Иттиҳоди Шӯравӣ (Волгоград -1982, Москва -1986) мебошад.

Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

МЕРГАНОВ
ДАЛЕР АБДУЛЛОЕВИЧ
(ДАЛЕРИ АБДУЛЛО)

Соли 1981 дар ноҳияи Ай-
нии вилояти Суғд таваллуд
шудааст. Маълумоташ оӣ.
Соли 2003 факултаи журнали-
стика ва тарҷумонии Дониш-
гоҳи давлатии Тоҷикистон
(ҳоло ДМТ)-ро бо дипломи
аъло хатм намудааст. Навиш-
таҳояш ҳанӯз замони до-
нишҷӯ буданаш дар рӯзно-
маҳои ҷумҳуриявӣ ба таъ-
мерасиданд.

Соли 2003 ба рӯзномаи
«Садои мардум»-нашрияи
Маҷлиси Олии Ҷумҳурии То-
ҷикистон ба кор омад ва чанд муддат ба сифати хабарни-
гори шӯъбаи иқтисодиёт ва иҷтимоиёт фаъолият намуд.

Аз соли 2005 инҷониб муҳаррири ҳамин шӯъба аст.
Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии мат-
буоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълоҷии фарҳанги
Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

ОЛИМОВ РОЗИҚ САЛИМОВИЧ (АБДУРАЗЗОҚ САЛИМЗОДА) (1963-2011)

24 марти соли 1963 дар ноҳияи Мастҷоҳ ба дунё омадааст. Баъди хатми мактаби миёна (соли 1980) як сол дар колхоз ба номи Орҷоникидзе (ҳоло ҳочагии Сомониён) ноҳияи зикршуда кор кардааст.

Солҳои 1981-1983 дар ҳайати Кӯшунҳои маҳдуди Иттиҳоди Шӯравӣ дар Афғонистон хизмат намудааст.

Баъди адои хизмат, солҳои 1985-1991, дар шӯъбаи шабонаи факултети филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ҳоло ДМТ) таҳсил кардааст.

Ҳамзамон дар Иттиҳодияи истеҳсолии матоъҳои пахтагини шаҳри Душанбе ҳамчун челонгар ва минбаъд дар вазифаи муҳаррири радиожурнали маҳаллии «Садои коргар» ва аз соли 1990 то соли 1999 дар рӯзномаи «Бофанда»-и ҳамин корхона чун ходими адабӣ фаъолият доштааст.

Солҳои 1999-2002 дар шӯъбаи ҳуқуқи Кумитаи давлатии заминсозии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба сифати ҳуқуқшинос-тарҷумон кор кардааст.

Аз соли 2002 то моҳи августи соли 2011 дар нашрияти марказии ХХДТ «Минбари халқ» ҳамчун хабарнигор ва баъдан котиби масъул ифои вазифа намудааст.

Аз 5 сентябр то 16 декабри соли 2011 - то рӯзи вафоташ дар рӯзномаи «Садои мардум» дар вазифаи котиби масъул кор кард.

КАРИМОВ БУРҲОНИДДИН (БУРҲОНИДДИН КАРИМЗОДА)

31 марти соли 1959 дар ноҳияи Ленин (ҳозира ноҳияи Рӯдакӣ) таваллуд шудааст. Соли 1979 факултаи китобшиносӣ ва библиографияи Донишқадаи санъати Тоҷикистон ба номи М.Турсунзода ро хатм карда, соҳиби ихтисоси китобшинос-библиограф мешавад.

Пас аз хизмат дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Иттиҳоди Шӯравӣ (1979-1981) ба Кумитаи телевизион ва радиои назди Ҳукумати Ҷумҳурии

Тоҷикистон ба кор меояд. Солҳои 1981-1985 ба сифати муҳаррири хурд, 1985-1987 муҳаррир, 1987-1988 муҳаррири калон, 1988-1989 иҷрокунандаи вазифаи ҷонишини сармуҳаррир, 1992-1993 ҷонишини сармуҳаррири сарредаксияи «Ахбор»-и Радиои Тоҷикистон фаъолият намудааст. Баъдан ба сифати мудири шӯъбаи илмӣ-тадқиқотии Китобхонаи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба номи Абулқосим Фирдавсӣ (1993-1994), устои матбааи «Замира» (1994-1996), мудири сеҳи ҷопхонаи КҲ «Хайём» (1996-1998), котиби илмӣ Китобхонаи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба номи А.Фирдавсӣ (1998-2003), муҳаррири масъули ҳафтанома «Нақлиёт» (2003-2004), мутахассиси шӯъбаи таъбу нашр, мудири ҳамин шӯъбаи Донишқадаи нақлиёти Тоҷикистон (2004-2005), сармуҳаррири моҳномаи «Раҳнавард» (2005-2007), мудири шӯъбаи кадрҳо ва коргузориҳои Дониш-

кадаи нақлиёти Тоҷикистон, сармуҳаррири моҳномаи «Раҳнавард» (2007-2008), тарҷумон, муҳаррири масъули АМИТ «Ховар» (2008) ифои вазифа намудааст. Аз моҳи октябри соли 2008 инчониб дар рӯзномаи «Садси мардум» кор мекунад.

Ҳоло муҳаррири шӯъбаи номаҳо, ахбор, муносибатҳои байнипарлумонӣ ва робита бо ҷомеа мебошад. Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

ШОҲҚОСИМОВ ШОТОЛИБ

1 декабри соли 1951 дар ноҳияи Роштқалъаи Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1975 шӯъбаи форсии факултаи забонҳои шарқи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм кардааст.

Фаъолияти меҳнатиашро ба сифати тарҷумон дар рӯзномаи вилоятии «Бадахшони Советӣ» оғоз намудааст. Минбаъд дар ҳамин рӯзнома вазифаҳои муҳбири шӯъбаи маориф ва маданият (1976-1985), иҷроқунандаи вазифаи мудири шӯъбаи маориф (1985-1986), иҷроқунандаи вазифаи мудири шӯъбаи сохтмони советӣ ва маданият (1986-1987) ва мудири шӯъбаи сохтмони советӣ ва маданиятро бар дӯш доштааст.

Аз соли 1992 инҷониб муҳаррири шӯъбаи мақомоти ҳокимияти маҳаллӣ ва маънавияти рӯзномаи «Бадахшон», ҳамзамон хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум»-нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон шуда қор мекунад.

Очерку мақолаҳои дар маҷмӯаҳои дастаҷамъии «Машғали социализм дар Бомӣ Ҷаҳон» (1985), «Вассофони Бадахшон» (1991), «Поси хотира» ҷоп шудаанд.

Муаллифи китобҳои «Қорномаи падарон» (2005), «Суруди нотаом» (2006) аст.

Барои хизматҳои арзанда дар пешрафти матбуоти то-

чик бо унвони фахрии «Журналисти шоистаи Тоҷикистон» (1994) ва медали ҷашнии «65-солагии ғалаба дар Ҷанги Бузурги Ватанӣ солҳои 1941-1945» қадрдонӣ гардидааст.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон (2009), узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ва Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

СУЛТОНОВ ДАВЛАТ (ДАВЛАТ СУЛТОН)

6 июли соли 1953 дар ноҳияи имрӯзаи Бохтари вилояти Хатлон ба дунё омадааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1975 бахши журналистикаи факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст.

Фаъолияти рӯзноманигориаш соли 1975 ба сифати мухбири рӯзномаи шаҳрии «Коммунисти Қӯрғонтеппа» оғоз ёфтааст. Солҳои 1975-1976 мухбир, 1976-1977 мухбири калон, 1977-1978 котиби масъули ҳамин рӯзнома буд. Соли 1979 рӯзномаи вилоятии «Ҳақиқати Қӯрғонтеппа» таъсис ёфт ва Давлат Султон ба сифати мухбир ба кор қабул шуд. Баъдан дар ин рӯзнома ҳамчун мухбири калон (1981-1983), мудирӣ шӯъба (1983-1988), муовини сармуҳаррир (1988-2000) фаъолият дошт.

Аз моҳи июли соли 2000-ум инҷониб хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар вилояти Хатлон шуда кор карда истодааст.

Муаллифи маҷмӯаҳои «Падидаҳои айёми бозсозӣ», «Гард дар мижгон» ва «Гулҳои зиндагӣ» мебошад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

ТЕМУРШОҲИ ФАЙЗАЛӢ

15 декабри соли 1955 дар ноҳияи Ховалинг ба дунё омадааст. Соли 1972, баъди хатми мактаби миёнаи рақами 28-и ноҳияи Восеъ, то соли 1974 колхозии колхозии «Коммунизм»-и ноҳияи мазкур буд.

Солҳои 1974-1976 дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Иттифоқи Ҷумҳуриҳои Советии Сотсиалистӣ (СССР) хизмат намудааст.

Баъди хатми факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (Донишгоҳи миллии Тоҷикистон) дар Омӯзишгоҳи касбӣ-техникии рақами 16-и ноҳияи Восеъ ба пешаи омӯзгорӣ машғул гардидааст (1982-1983).

Сипас, дар вазифаҳои мухбир, мудири шӯъба ва котиби масъули рӯзномаи «Мубориз»-и ноҳияи Восеъ (1983-1993), муассис ва сарвари корхонаи хусусии табъу нашри «Баҳор» (1993-2000), муассис ва роҳбари гимназияи хусусии «Ориёно»-и ноҳияи мазкур (2000-2007), мухбири рӯзномаи «Омӯзгор» дар минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон (2007-2009) фаъолият намудааст.

Аз моҳи августи соли 2009 инҷониб ба сифати хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар гурӯҳи навоҳии минтақаи Кӯлоб ифои вазифа намуда истодааст.

Муаллифи маҷмӯаи «Аз додҳо то ёдҳо» (2000) мебошад.

ҲУСЕЙН НАЗРУЛЛОЕВ (ҲУСЕЙНИ НАЗРУЛЛО)

20 майи соли 1954 дар шаҳри Ёротеппа (ҳозира Истаравшан) таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ҳоло ДМТ)-ро хатм намудааст (1976). Фаъолияти кориашро дар Институту забон ва адабиёти тоҷики ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакии Академияи илмҳои Тоҷикистон ҳамчун ходими хурди илмӣ шӯъбаи мероси адабӣ оғоз бахшида, сипас, аз соли 1982 то соли 1996 дар Кумитаи давлатии назди Шӯрои Вазирони Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба телевизион ва радиошунавонӣ дар вазифаҳои муҳаррири хурд, муҳаррир, муҳаррири калон, мудири шӯъбаи идораи барномаҳо барои ҷавонон ва адабӣ қор кардааст. Аз соли 1991 то соли 1996 сармуҳаррири идораи барномаи дуҷуми (студияи «Фурӯғи Ориёно») Радиои Тоҷикистон буд.

Баъдан дар вазифаҳои мудири шӯъбаи масъалаҳои иҷтимоӣ-фарҳангии ноҳияи Зафаробод (1996-2000), котиби матбуотии раиси шаҳри Истаравшан ва сарвари студияи телевизиони маҳаллии «Курушкада» (2000-2003) фаъолият намудааст.

Аз оғози соли 2004 то ба имрӯз хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум»-нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар вилояти Суғд мебошад.

Солҳои 1978-1981, 1984-1986 дар Ҷумҳурии Афғонистон ба сифати тарҷумон хизмат кардааст. Ҷанговари байналмилал. Бо ифтихорномаҳои Президиуми Совети Олии СССР, КМ ВЛКСМ, Гостелерадиои СССР ва медалҳои Иттиҳоди Шӯравӣ, Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Афғонистон мукофотонида шудааст.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон (2010), Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва барандаи Ҷоизаи Иттифоқи журналистони вилояти Суғд ба номи Ҳоҷӣ Содик (2006) мебошад.

Муаллифи китобҳои «Замини Акбар» (Хучанд, 2000), «Юбилейный Истаравшан глазами Варурода» (ба забони русӣ ва англисӣ, Истаравшан, 2002), «Роҳи муқаддас» (бо ҳаммуаллифии Ҷ.Маҳкам, Истаравшан, 2002), «Истаравшан-2500» (бо ҳаммуаллифии Б.Воҳидпур ва Ҷ.Маҳкам, Душанбе, нашриёти «Ҳумо», 2004), «Накӯниҳод» (Истаравшан, 2006), «Баракати Истиклол» (Истаравшан, 2007) ва «Афғонистон: Оташ дар хонаи ҳамсоя» (Хучанд, 2009) аст.

МУХТОР АБДУЛЛОЕВ (МУХТОРИ АБДУЛЛО)

18 январи соли 1967 дар ноҳияи Исфара таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1991 Донишгоҳи давлатии Санкт-Петербурги Федератсияи Россияро бо ихтисоси журналист хатм намудааст.

Пас аз хизмат дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Иттифоқи Ҷумҳуриҳои Шӯравии Сотсиалистӣ (1985-1987) ба сифати мухбир, мудири шӯъбаи рӯзномаи «Ҳақиқати Ленинобод»

(ҳоло «Ҳақиқати Суғд») фаъолият намуда, ҳамзамон дар шӯъбаи рӯзноманигории Донишгоҳи давлатии шаҳри Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров ба донишҷӯён сабақ додааст (1991-1999). Аз соли 1999 инҷониб ба сифати хабарнигори махсуси нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон - рӯзномаи «Садои мардум» дар вилояти Суғд фаъолият дорад. Ҳамзамон вазифаи котиби матбуотии Раиси вилояти Суғдро (аз соли 2010) иҷро карда истодааст.

Ду маҷмӯааш бо номҳои «Атияти умр» (1999) ва «Лолаи хуршед» (2000) ба таъъ расидааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълоии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

ИСОЕВ АХЛИДДИН КУДРАТУЛЛОЕВИЧ

3 июли соли 1951 дар ноҳияи Ленин (ҳозира ноҳияи Рӯдакӣ) таваллуд шудааст. Фаъолияти меҳнатиаш баъди хатми Омӯзишгоҳи касбӣ-техникии рақами 49-и шаҳри Душанбе (1970) ба сифати мухбири суратгир дар рӯзномаи «Ҳақиқат»-и ноҳияи Ленин оғоз ёфта, то замони даъват ба хизмат дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Иттифоқи Ҷумҳуриҳои Шӯравии Сотсиалистӣ (1973) идома ёфтааст. Баъди бозгашт аз хизмати

ҳарбӣ дар вазифаҳои суратгири стансияи Маркази натуралистиони ҷавони шаҳри Душанбе (1975-1977), мухбири суратгири рӯзномаи «Комсомоли Тоҷикистон» (1977-1988), мухбири суратгири рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ», баъд «Ҷумҳурият» (1988-2007) кор кардааст.

Ҳамзамон аз соли 2001 то соли 2007 ба сифати мухбири суратгир дар рӯзномаи «Садои мардум» фаъолият мебарзид.

Соли 2007 пурра ба рӯзномаи «Садои мардум» ба кор гузашт ва то ба имрӯз фаъолият дорад.

Барои хизматҳояш бо Ифтихорномаи Ҷумҳурии Тоҷикистон мукофотонида шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, барандаи Ҷоизаи Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ба номи Абулқосим Лоҳутӣ, Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълочии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

САФАРОВ ТОЛИБ ДАВЛАТОВИЧ (ТОЛИБ САФАРОВ)

15 майи соли 1955 дар шаҳри Кӯрғонтеппа таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро бо ихтисоси филолог-журналист соли 1982 хатм намудааст. Пас аз таҳсил дар рӯзномаи «Вилояти «Ҳақиқати Кӯрғонтеппа» ба сифати мухбир ба фаъолият оғоз менамояд (1982-1988).

Солҳои 1988-1992 дар рӯзномаи «Байрақи дӯстӣ»-и ноҳияи Коммунистӣ (ҳоло ноҳияи Бохтар) дар вазифаҳои мудирӣ шӯъба ва котиби масъул кор мекунад. Чанд муддат ҳамчун маҳсулоттайёркунандаи Муассисаи хурди «Баракат» низ фаъолият кардааст. Минбаъд (шурӯъ аз соли 2000-ум) дар вазифаҳои хабарнигори озоди Маркази таҳлилии хабарии «Сипехр» (то соли 2007), муҳаррири шӯъбаи ҳафтаномаи «Омӯзгор» (2007-2008), муҳаррири маҷаллаи навтаъсиси «Масъалаҳои маориф» (2008), котиби масъули рӯзномаи «Садои мардум» (2008-2011) кор кардааст.

Аз моҳи июли соли 2011 инҷониб дар рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати хабарнигори шӯъбаи иқтисодиёт ва иҷтимоиёт ифои вазифа намуда истодааст.

Муаллифи се китоб: повести иҷтимоии «Лонаҳои бетурна» (2004), повестҳои детективи «Ханчари Чингизхон» (2005), «Абрҳои пармонанд» (2007) мебошад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

МИРЗО НУРАЛИЕВ (МИРЗО РУСТАМЗОДА)

15 майи соли 1959 дар ноҳияи Фархор ба дунё омадааст.

Баъди хатми мактаби миёна (1975) чанд муддат коргари Муассисаи сохтмони байниколхозӣ, мудири клуби сайёри Китобхонаи марказии шӯъбаи маданияти ноҳияи Фархор буд.

Солҳои хизмат дар сафи Кувваҳои Мусаллаҳи Иттиҳоди Шӯравӣ (1977-1979) ба сифати мухбири ҷамоатӣ бо рӯзномаи ҷарбии «На боевом посту» ҳамкорӣ дошт.

Солҳои 1980-1985 дар факултаи забон ва адабиёти тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ) таҳсил кардааст.

Минбаъд ба ҳайси мухбири ғайриштатии рӯзномаи ноҳиявӣ «Гулистон» (1985), танзимгари Муассисаи нақлиёти автомобилии рақами 18 (1986), директори хонаи маданияти назди ҷамоати шаҳраки Фархор (1986-1988), сармаъмури боғи маданияту истироҳатии ноҳияи Фархор (1988), мухбири рӯзномаи «Гулистон» (1991-1995), котиби Ҷамоати шаҳраки Фархор (1995- 1996) ва сармутахассис оид ба ташкилотҳои ҷамъиятиву сиёсии шӯъбаи идеологии дастгоҳи раиси ноҳияи Фархор фаъолият намудааст.

Аз 1 июни соли 1996 то 1 сентябри соли 2008 ба со-

ҳибкорӣ шугл варзидааст. Аз 15 сентябри соли 2008 инчониб дар идораи рӯзнамаи «Садои мардум» ба сифати хабарнигор кор мекунад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон аст.

Садои мардум

ҲУСЕЙНОВ ШАРИФ НАБОТОВИЧ (ШАРИФЧОН ҲУСЕЙНЗОДА)

20 феввали соли 1962 дар ноҳияи Совет (ҳоло Темурмалик) ба дунё омадааст. Маълумоташ олӣ.

Баъди се соли таҳсил дар Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (1980-1983) бо роххати Вазорати маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон ба факултаи журналистикаи Университети давлатии ба номи А.А.Жданови шаҳри Ленинград (Санкт-Петербург-и Россия) гузаронида мешавад.

Фаъолияти эҷодиро дар рӯзномаи ноҳиявии «Барои коммунизм»-и ноҳияи Совет ба сифати мухбир оғоз бахшидааст. Дартар мудирӣ шӯъбаи иқтисоди ҳамин рӯзнома таъин гардидааст. Чанд соли дигар дар рӯзномаи «Коммунисти Ховалинг»-и ноҳияи Ховалинг ба сифати мудирӣ шӯъба, котиби масъул, ҷонишини сармуҳаррир ифои вазифа намудааст.

Солҳои 1988-1990 тарҷумони маркази таълимии қисми низомии 05802-и шаҳри Термизи вилояти Сурхондарёи Ҷумҳурии Ёзбекистон буд. Сипас, дар рӯзномаи соҳавии «Нақлиёт»-и Вазорати нақлиёт ва коммуникатсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон (1990-2008) кор кардааст. Аз моҳи июни соли 2009 то моҳи сентябри соли 2011 муовини котиби масъули рӯзномаи «Садои мардум» шуда кор кардааст.

Китобҳои «Пайванди дилҳо» ва «Раҳомӯзи панду талошҳо» ба қалами ӯ тааллуқ доранд.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

ХУДОЙНАЗАРОВ МУҲАММАДЗОКИР МАМАДРОЗИҚОВИЧ

29 августи соли 1962 дар ноҳияи Ленин (ҳозира ноҳияи Рӯдакӣ) таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1989 факултаи филологияи руси Донишкадаи забонҳои Тоҷикистонро хатм намудааст.

Фаъолияти меҳнатиаш соли 1989 ба сифати омӯзгори фанни забон ва адабиёти рус дар Омӯзишгоҳи маданӣ-маърифатии Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон (воқеъ дар ноҳияи Рӯдакӣ) оғоз ёфтааст. Солҳои 1983-1985 дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Иттиҳоди Шӯравӣ хизмат кардааст.

Солҳои 1990-1991 котиби озодаи Кумитаи комсомолии ноҳияи Рӯдакӣ (Ленин), 1991-1994 омӯзгор, муовини директор оид ба корҳои тарбиявии мактаби миёнаи рақами 14-и ноҳияи Ҳисор шуда кор кардааст.

Моҳи августи соли 1995 дар идораи нафтаъсиси маҷаллаи «Истиқбол» ба сифати хабарнигори махсус ба кор шурӯъ намуд. Баъди чанде муовини сардабир оид ба корҳои тиҷоратӣ таъин шуд.

Аз моҳи феввали соли 2004 инҷониб дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» ҳамчун хабарнигори махсуси рӯзнома дар шаҳри ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ фаъолият дорад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

МИРЗОЕВА МИЧГОНА ТАВАКАЛОВНА

4 феввали соли 1984 дар ноҳияи Ленин (ҳоло ноҳияи Рӯдакӣ) дар оилаи зиёӣ ба дунё омадааст. Пас аз хатми мактаби миёнаи рақами 43-и ноҳия (ҳоло мактаби таҳсилоти миёнаи умумии рақами 54) ба факултаи журналистика ва тарҷумонии Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон (ҳоло ДМТ) дохил шуда, онро соли 2006 бо ихтисоси журналист хатм намудааст.

Моҳҳои феврал-майи соли 2007 ба сифати ходими шӯъбаи эълон ва реклама дар нашрияи расмӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон – рӯзномаи «Ҷумҳурият» кор кардааст. Аз моҳи майи соли 2007 то моҳи июли соли 2011 хабарнигори шӯъбаи номаҳо, ахбор, муносибатҳои байнипарлумонӣ ва робита бо ҷомеаи рӯзномаи «Садои мардум» буд.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон (аз соли 2010) аст.

ҲАБИБУЛЛОЕВА ФИРЌЗА ҲАКИМҶОНОВА

20 майи соли 1985 дар ноҳияи Вахш дар оилаи зиёӣ таваллуд шудааст.

Пас аз хатми мактаби таҳсилоти миёнаи №89-и ноҳияи Синои шаҳри Душанбе (соли 2003) ба факултаи журналистика ва тарҷумонии Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон (ҳоло ДМТ) дохил шуда, онро соли 2008 хатм намудааст.

Аз соли 2008 инҷониб дар нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон - рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати хабарнигори шӯъбаи номаҳо, ахбор, муносибатҳои байнипарлумонӣ ва робита бо ҷомеа фаъолият дорад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон мебошад.

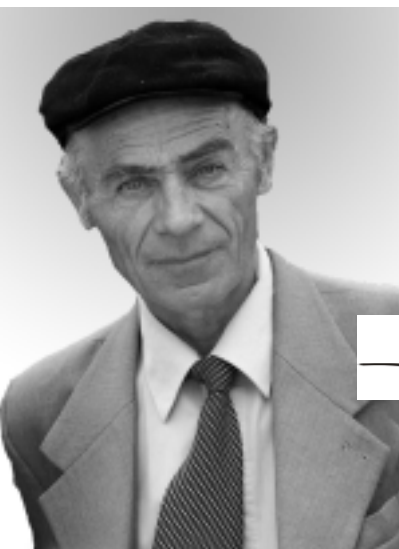
МИРЗОСАФАР РИЗВОНОВ

5 майи соли 1945 дар ноҳияи Фарм (ҳоло Рашт) ба дунё омадааст. Маълумоташ олӣ. Факултаи иқтисоди Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ҳоло Донишгоҳи миллии Тоҷикистон)-ро соли 1975 хатм кардааст.

Фаъолияти меҳнатиаш дар идораи рӯзномаи «Қаро-тегини советӣ» оғоз гардидааст. Баъдтар дар Агентии миллии иттилоотии Тоҷикистон «Ховар» кор кардааст.

Ҷониб муҳбири махсуси рӯзномаи «Сатинтакаи Рашт» мебошад.

НИЗОМ ҚОСИМ (ПУРИ ҶАҲОНГИР)

16 сентябри соли 1958 таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ.

Факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро бо ихтисоси рӯзноманигор хатм намудааст (1979). Дар Идораи тарғиби адабиёти Иттифоқи нависандагон, маҷаллаи «Садои Шарқ», ҳафтаномаи «Адабиёт ва санъат», рӯзномаи «Садои мардум», нашриёти «Адиб», Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон кор кардааст.

Аз соли 2006 то соли 2010 директори Муассисаи давлатии «Телевизиони кӯдакону наврасон-Баҳористон» буд. Соли 2010 вакили Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон даъвати чорум интиҳоб гардид.

Муаллифи маҷмӯаҳои шеърӣ «Хӯшай шеър» («Ирфон», 1984), «Хуни ситора» («Адиб», 1988), «Паровар» («Адиб», 1990), «Қаламҳой» («Маориф, 1997), «Чархи гардун» (1998), «Барги саломии сабз» («Адиб», 2002), «Тафсири панҷ ох» («Адиб», 2008), «Махвора дар гавҳора» («Истиқбол», 2008, барои бачаҳо) мебошад.

Барои маҷмӯаи «Барги саломии сабз» барандаи Ҷоизаи давлатии Тоҷикистон ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ шудааст.

Асарҳои сахнавӣ низ менависад. Либреттои операҳои «Амир Исмоил» ва «Рустаму Сӯхроб» (солҳои 1999 ва 2001 дар Театри давлатии академии опера ва балети ба номи С.Айнӣ ба сахна гузошта шудаанд), драмаи манзуми «Амир ва асир» ва намоишномаи таърихӣ «Куруш ва Куруз» аз он ҷумлаанд.

Намунаҳои ашъораш ба забонҳои русӣ, англисӣ, белорусӣ, ўзбекӣ, қазоқӣ, қирғизӣ, туркманӣ, гурҷӣ, арманӣ, булғорӣ, чехӣ, словакӣ, олмонӣ тарҷума шудаанд. Шеърҳои зиёдаш дар рӯзномаву маҷаллаҳои Эрону Афғонистон ба таъб расидаанд.

Худаш низ зиёд тарҷума мекунад. Ҷоҳҳои манзуми Софокл - «Электра», Шекспир - «Ричарди III», драмаи Бартолд Брехт - «Маснад», мазҳакаи Карло Готси - «Малика Тўрондўхт», қиссаи Чингиз Айтматов - «Пораабри сафеди Чингизхон», китобҳои шеърҳои дostonҳои шоирони қазоқ Олжас Сулаймонов, литвонӣ Юстинас Марсинкявичус, қирғиз Сооронбой Жусуев, намунаҳои ашъори Пушкин, Светаева, Ахматова, Ғамзатов, Вознесенский, Евтушенко, намоишномаҳои Вампилов, Бойчиев, Дударев, Володин ва ғайраро ба тоҷикӣ баргардондааст.

Дар бораи рӯзгору осори Умари Хайём, Камоли Хучандӣ, Фонии Қашмирӣ, Абулқосим Лохутӣ, Бозор Собир, Гулрухсор, Кўҳзод, Меҳмон Бахтӣ ва дигар адибони Тоҷикистон мақолаҳо навиштааст. Дар қироати комили радиои ашъори Рӯдакӣ, «Шоҳнома» ва «Маснавӣ» ширкат варзидааст.

Бо медали «Хизмати шоиста» (с. 2000) ва медали ҷашнии «20-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» (2011) мукофотонида шудааст.

Ўзвӣ Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон аст.

ҶАББОРОВА ШАҲРИХОН АҲТАМОВНА (ШАҲРИЯИ АҲТАМЗОД)

2 сентябри соли 1952 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Хатмкардаи факултаи филологияи тоҷики Институти давлатии педагогии шаҳри Душанбе ба номи Т.Г.Шевченко (ҳозира Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ) мебошад. То соли 1979 ба сифати муаллимаи фанни забон ва адабиёти тоҷик дар мактабҳои миёнаи шаҳри Душанбе фаъолият

доштааст. Минбаъд дар вазифаҳои мусаххех, муҳаррири хурд, муҳаррири китобҳои бадеии бачагонаи нашриёти «Маориф» (1979-1993), мухбири рӯзномаи «Сомон»-и Бунёди забони тоҷикӣ (1993-1999), корманди «Бунёди ҳубони порсигӯ» (1999-2004) ва ҷонишини муҳаррири ҳафтавори «Адабиёт ва санъат» фаъолият варзидааст.

Аз соли 2004 то соли 2008 хабарнигори шӯъбаи маънавиёти рӯзномаи «Садои мардум» буд.

Муаллифи китобҳои «Меҳри шеър», «Ашки шақоик», «Шамимаи нур», «Ҷамосаи зан», «Таманно», «Зан дар асорати танҳой», «Бӯсаҳои маҳтобӣ», «Дар канори шеър» ва ғайраҳо мебошад.

Барандаи Ҷоизаи адабии Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода, Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон.

ҲАБИБОВ
ПАРДААЛӢ ФАЙЗУЛЛОЕВИЧ
(ПАРДА ҲАБИБ)

23 августи соли 1962 дар ноҳияи Рӯдакӣ (ҳозира ноҳияи Ленин) таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1987 факултаи филологияи тоҷики Институти давлатии педагогии шаҳри Душанбе ба номи Т.Г.Шевченко (ҳоло Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ)-ро бо ихтисоси муаллими фанни забон ва адабиёти тоҷик хатм намудааст.

Солҳои 1979-1980 ходими адабии журнали «Машғал», 1981-1997 муаллим, ҷонишини директори мактаби асосии №209-и ноҳияи Ленин шуда кор кардааст. Соли 1997 ба рӯзнамаи «Садои мардум» ба кор гузашт ва то соли 2008 дар ин идора ба сифати хабарнигор, мудири шӯба, муовини аввали сармуҳаррир фаъолият намуд.

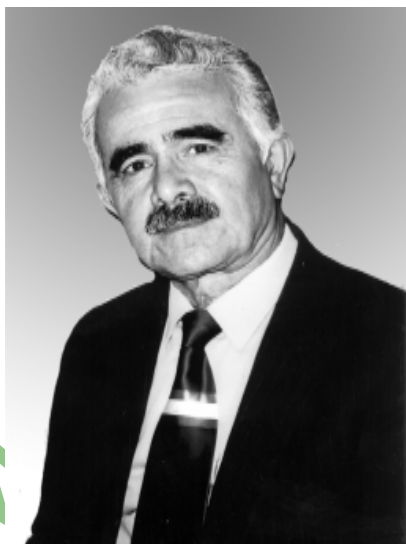
Аз соли 2008 инҷониб муовини Сармуҳаррири рӯзнамаи «Адабиёт ва санъат» мебошад.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон, барандаи Ҷоизаи адабии Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода аст. Китобҳои ашғораш «Қаламчаи тоқ» (1990), «Шеърӣ оштӣ» (1999), «Пораи вақт» (2001), («Риштаи нур») ва ғайра манзури ҳаводорони сухани мавзун гардидааст.

Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълочии маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

БАХТЁР ҚОСИМЗОДА МУРТАЗО (БАХТЁРИ МУРТАЗО)

23 майи соли 1940 дар ноҳияи Қубодиён ба дунё омадааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1963 факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Муддати тӯлонӣ ба касби рӯзноманигорӣ шуғл варзида, дар вазифаҳои сармуҳаррири рӯзномаи «Комсомоли Тоҷикистон» (ҳоло «Ҷавонони Тоҷикистон»), мудирӣ шӯъбаи ҳафтаномаи «Адабиёт ва санъат», муҳаррири бахши очерк ва публицистикаи маҷаллаи «Садой Шарқ» кор кардааст. Чанд муддат (солҳои 1969-1973) ба сифати тарҷумон ва кумондони взвод (1979-1982) дар Афғонистон хизмат кардааст. Ҷанговари интернационалист.

Моҳи ноябри соли 1990 ба рӯзномаи навтаъсиси «Садой мардум» ба кор гузашт ва то соли 1996 дар ин рӯзнома дар вазифаҳои гуногун, аз ҷумла давоми чор соли охир (1992-1996) ба сифати муовини сармуҳаррир фаъолият дошт. Солҳои 1996-2001 сармуҳаррири (аввалин сармуҳаррир) рӯзномаи «Минбари халқ» буд.

Ҳоло ба нафақа баромада, ба корҳои эҷодӣ машғул аст. Бахтёри Муртазо муаллифи маҷмӯаҳои очеркҳо ва қиссаҳои «Боғбони гули кӯҳӣ», «Қасидаи бародарӣ», «Ҷонбохтаи Роҳатӣ», «Чинор дар Солонӣ», «Ҷӯи Навдиз», «Ман

замиро дӯст дорам», «Эҳёи Бешканд» «Чашмаи офтоб», «Ман ҷароғ афрӯхтам», «Нақби Истиклол», «Нӯҳ чинори Балҷувону Баҳманрӯд», «Ҷавпазак» ва ғайра мебошад. Асарҳои Ч.Айтматов —«Роҳи қаҳкашон», Стендал —«Сурх ва сиёҳ», К.Паустовский- «Садбарги заррин», Стефан Свейг —«Амок» ва ғайраҳо тарҷума кардааст.

Бо унвони Корманди шоистаи Тоҷикистон сарфароз гардонда шудааст.

Дорандаи нишони «Ситораи сурх», ҳашт медали меҳнати ҷангӣ, барандаи ҷоиҳои адабии Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни ва Ҷоиҳои Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ба номи Абулқосим Лоҳутӣ аст.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон (1983), узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон (1967).

РАБИЕВ АБДУРОФЕЪ (АБДУРОФЕЪ РАБИЗОДА)

7 ноябри соли 1951 дар ноҳияи Бохтари вилояти Хатлон таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1975 бахши журналистикаи факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Ду сол муҳбири суратгири рӯзномаи «Зарафшон»-и шаҳри Панҷакент, солҳои зиёде ҳамчун муҳаррири шӯъбаи адабии радиои Кумитаи телевизион ва радиоишунавонии назди Ҳуку-

мати Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳаррири Киностудияи «Тоҷикфилм» коркардааст. Солҳои 1983-1986 дар Мактаби олии кинематографияи (синамогарии) шаҳри Москва таҳсил намудааст. Чанд муддат дар Киностудияи «Тоҷикфилм» ба сифати филмнигор (сценарист) фаъолият дошт. Солҳои 1992-2001 сарвари Иттиҳодияи адибони водии Зарафшон ба зиммааш буд.

Соли 1999 ба рӯзномаи «Садои мардум» ба кор гузашт ва то соли 2007 ба сифати хабарнигор, мудири шӯъбаи ифои вазифа намуд.

Абдурафеъ Рабизода нависандаи сермахсул аст. Асарҳояш бо забонҳои гуногуни олам-англисӣ, испанӣ, арабӣ, японӣ, франсавӣ, булғорӣ, олмонӣ, чинӣ, ҳинду ва забонҳои мардуми собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ тарҷума ва нашр

шуда, сазовори ҷоизаҳои байналмилалӣ, аз ҷумла ду Гран при ва як Ҷоми Лочувард гардидаанд.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон ва Иттифоқи журналистони Тоҷикистон аст.

Бо ордени «Шараф» дараҷаи 2 мукофотонида шудааст.

ЧУМЪА ҚУВВАТ

13 июни соли 1950 дар ноҳияи Нуробод дар оилаи зиёӣ таваллуд шудааст. Соли 1971 Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намуда, дар идораи рӯзномаи ноҳиявии «Нури Нуробод» ба фаъолият шурӯъ намудааст. Солҳои 1971-1979 дар вазифаҳои мудири шӯъба, котиби масъул, чонишини сармуҳаррири ин рӯзнома кор кардааст.

Аз соли 1979 то имрӯз сармуҳаррири рӯзномаи мазкур мебошад. Солҳои 1998-2008 ҳамзамон хабарнигори рӯзномаи «Садои мардум» дар водии Рашт буд.

Муаллифи китобҳои «Нони гандум», «Орзу», «Чодари сабза», «Дидор», «Сухан гоҳе бигирад ҷои дору», «Пеш аз субҳ», «Қорзори сухан», «Ифтихор», «Ҳамсанги гавҳар», «Ваҳдатистони Раштонзамин» аст. Шеърҳои ӯ ба китобҳои дарсии мактабҳои миёна дохил шудаанд. Бисёр устодони санъати мамлакат ба ашъори ӯ оҳанг бастаанд. Чанд шеъраш бо оҳанги «Шашмақом» низ суруда мешавад.

Намунаи ашъораш дар Москваю Техрон, Минск ва Тошканд ба таъъ расидааст. Намоишномаҳои «Иҷорақорони Сабззор» ва «Оқилу Одил» дар театрҳои халқӣ ба сахна гузошта шудаанд.

Достони «Пеш аз субҳ» ва «Достони Об»-аш дар байни хонандагон шӯҳрат ёфтаанд.

Бо ордени «Шараф» ва медали «Хизмати шоиста» қад-рдонӣ шудааст.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон ва Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълочии маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

САФАР АЙЮБЗОДАИ МАҲЗУН

7 сентябри соли 1956 дар ноҳияи Шӯрообод таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Факултаи забон ва адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии педагогии ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакии шаҳри Кӯлобро хатм намудааст (1977).

Солҳои 1977-1978 дар мактабҳои миёнаи рақами 6-и шаҳри Кӯлоб ва рақами 11-и ноҳияи Ваҳши вилояти Хатлон ба омӯзгорӣ машғул шудааст.

Сипас, дар вазифаҳои хабарнигори рӯзномаи вилоятии «Ҳақиқати Кӯргонтеппа» (1979-1981), хабарнигор, мудири шӯъбаи рӯзномаҳои вилоятии «Роҳи ленинӣ», «Хатлон», муҳаррири Кумитаи вилоятии телевизион ва радиошунавонии вилояти собиқ Кӯлоб (1981-1993), роҳбари бахши адабӣ, хунаrpешаи (актёри) Театри вилоятии мазҳакаи мусиқии ба номи С.Вализодаи шаҳри Кӯлоб (1993-1997) кор кардааст.

Солҳои 1998-2001 дар нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон – рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати хабарнигор фаъолият намудааст.

Аз соли 2001 инҷониб сардабири маҷаллаи Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон - «Молия ва ҳисобдорӣ» мебошад. Айюбзода шоири ошӣ аст. Чакидаҳои ашъораш, ки дар шакли китобҳои алоҳида бо номҳои «Нафаси

ишқ», «Эй ишқ, начотам деҳ», «Саду як дарди ишқ», «Су-
райёнома», «Гулбазм», «Қоно, падару модарат аз ёд ма-
бар», «Бадеҳаи ашқ», «Таронаи ишқ» «Муноҷот», «Давла-
ти ишқ» ва ғайра чоп шудаанд, аз ин хусус дарак медиҳанд.

Ба навиштани қисса, очерку ҳикоя, тақриз ва асарҳои
саҳнавӣ низ майл дорад. Китобҳои ӯ «Шарораи шавқ»,
«Ранҷи ишқ ширин аст» ва «Дунёи Мирзоватан» аз ҳамин
қабиланд.

Узви Иттифоқи нависандагон ва Иттифоқи журналис-
тони Тоҷикистон, барандаи Қоидаи Иттифоқи журналис-
тони Тоҷикистон ба номи Абулқосим Лоҳутӣ, Аълочии
матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълочии фарҳанги
Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

КАРИМ ДАВЛАТ

Соли 1951 дар ноҳияи Ховалинги вилояти Хатлон таваллуд шудааст. Баъди хатми мактаби миёна, соли 1967, ба факултети таърих ва филологияи тоҷики Институту давлатии педагогии ба номи Т.Г.Шевченкои шаҳри Душанбе дохил шуда, тахсилро дар факултети филологияи Донишгоҳи давлатии шаҳри Кӯлоб давом дода, онро соли 1972 хатм кардааст. Солҳои 1973-1974 дар сафи Қувваҳои Мусаллахи

ИЧШС дар Ҷумҳурии Лахистон хизмат кардааст. Соли 1976 ба кори рӯзноманигорӣ гузашт. Тӯли панҷ соли аввал ба сифати ходими адабӣ, мудири шӯъба дар рӯзномаи вилоятии «Роҳи ленинӣ»-и вилояти Кӯлоб фаъолият намуд.

Баъди хатми Мактаби олии ҳизбии шаҳри Тошканд, аз соли 1982 то соли 1994, муҳаррири рӯзномаи «Мубориз»-и ноҳияи Восеъ буд. Солҳои 1995-2000 ҳамчун хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» - нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар вилояти Хатлон фаъолият варзид.

Солҳои 2000-2009 хабарнигори махсус, муовини аввали Сармуҳаррир ва мудири шӯъбаи нашрияи расмӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон «Ҷумҳурият» шуда қор кард. Алҳол муовини роҳбари Дастгоҳи раиси шаҳри Душанбе мебошад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон (1979) ва Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон (1992) мебошад. Аъло-

чии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълоҷии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон буда, бо медали «Хизмати шоиста» сарфароз гардонда шудааст.

Карим Давлат ҳамчун журналист ва нависанда байни хонандагон бо китобҳои «Шоми деҳа» («Адиб», 1991), «Дандони ақл» («Адиб», 1993), «Як лаҳза нахандед» («Сада», 1998), «Ҷонфидо» бо ҳаммуаллифии Султон Мирзошоҳ («Шарқи озод», 1999), «Чашмаи фариштаҳо» («Адиб», 2003), «Меҳр» («Адиб», 2004), «Агар дар ҷаҳон набвад омӯзгор» («Шарқи озод», 2005), «Сутуни дил» («Адиб», 2009) маълум буда, ба чандин маҷмӯаҳои илмӣ-оммавӣ ва бадеӣ-публистӣ муҳаррирӣ кардааст.

Бисёр қиссаву ҳикояҳои адибони хориҷӣ, аз ҷумла А. Платонов, В.Распутин, В.Ворфолемеев ва Н.Думбадзеро аз русӣ тарҷума намудааст. Қисман ҳикояву қиссаҳои ӯ ҳам ба забонҳои русию ўзбекӣ тарҷума шудаанд.

ҶҶҰҰҰҰҰ ҒҒҒҒҒҒҒҒ (ҒҒҒҒ ҶҶҰҰҰҰҰҰҰ)

9 январӣ соли 1936 дар ноҳияи Қонибодомӣ вилояти Суғд дар оилаи қорғари роҳи оҳан таваллуд ёфтааст. Маълумоташ оӣ.

Соли 1961 факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ҳозира ДМТ)-ро хатм намудааст.

Солҳои 1961-1968 дар рӯзномаи «Қомсомолӣ Тоҷикистон» («Қавонони Тоҷикистон»), 1968 -1973 «Тоҷикистони советӣ» («Қумҳурият»), 1974-1990 маҷаллаи «Қоммунистӣ Тоҷикистон» ва 1991- 1993 «Қадои мардум» дар вазифаҳои гуногун қор қардааст. Солҳои 1993-2006 тарҷумон- муҳаррири Дастиғи Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Қумҳурии Тоҷикистон буд.

Нахустин шеърӯ ҳикояҳои солҳои 1955-1957 қоп шу-даанд.

Асосан барои қӯдаконӯ наврасон менависад. Ҳаёти рангини баҷақоро хуб медонад ва онро шавқоварӯ таъсирбахш ба забони оддию ширин тасвир қарда, образҳои қолиби наврасон- ворисони арзандаи ояндаи қомеаи моро офаридааст. Қасурию мардонагӣ, ватанпарастӣ, некию нақӯқорӣ, дӯстию рафокат, ростқавлӣ, эҳтироми қалонсолон, қӯмақ ба эҳтиёқмандон, васфи сифатҳои нек ва мазаммати ҳислатҳои зишти инсонӣ аз мавзӯҳои асосии ҳикоя ва қиссаҳои Қӯра-зода мебошанд.

Асарҳояш ба забонҳои русӣ, ўзбекӣ ва ғайра тарҷума шудаанд.

Шеърӯ ҳикоя ва очеркҳои ӯ дар китобҳои дастаҷамъии «Қаламҳои пурумед» (1957), «Чароғи ирфон» (1960), «Шафақи субҳ» (1963), «Шӯълаи гулхан» (1967) ва китобҳои дарсии мактаби миёна нашр шудаанд. Китобҳои ҳикоя ва қиссаҳояш «Кулоҳи падар» (1988), «Заҳми дил», «Қисмат» (2000), «Ҳушёрӯи ман, ту кучой?», «Афсонаи модаркалонам» (2005), «Бозгашти хотира», «Оҷаҷон, аз ман маранҷ!» (2006), «Рахсеб» (2008) ва китоби публитсистии ӯ «Қатраҳои дарёи шаванд» (2001) аз ҷониби нашриётҳои гуногун ба таъби расидаанд.

Асарҳои адабии маъруф Н.Носов, Н.Тихонов, Б.Житков, В.Катаев, Робиндранат Такур, Л.Махмудов ва дигаронро ба тоҷикӣ гардонидаст.

Бо унвони ифтихории Корманди шоистаи маданияти Тоҷикистон, медали «Ветерани меҳнат», Грамотаи фахрии Президиуми Совети Олии РСС Тоҷикистон ва дигар мукофотҳо сарфароз гардидааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон (1962) ва узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон (2000) мебошад.

МУҚИМ АБДУРАҲМОНОВ

Зодаи шаҳри Исфара (соли 1938), хатмкардаи факултаи забонҳои хориҷии Донишқадаи омӯзгории шаҳри Хучанд (соли 1961), Мактаби олии хизбии шаҳри Тошканд (солҳои 1975-1977), собиқ муҳаррири рӯзнамаҳои «Комсомоли Тоҷикистон» (солҳои 1971-1975), «Ҳақиқати Қўрғонтеппа», «Ҳақиқати Хатлон», «Навиди Вахш» (1975-1990), «Шӯълаи умед» (1990-2000) мебошад.

Вай инчунин дар рӯзнамаҳои «Коммунисти Исфара» (1956), «Тоҷикистони советӣ» (1977-1978) кор кардааст. Солҳои 1993-1999 ҳамзамон хабарнигори рӯзнамаи «Садои мардум» дар вилояти Суғд буд.

Алҳол дар шаҳри Исфара дар ташкилоти ҷамъиятии «Маркази ҳимоя ва ҳамкорӣ» ба сифати танзимгар фаъолият дорад.

Очерку ҳикояҳои солҳои гуногун дар маҷмӯаҳои дастаҷамъии «Истеъдодҳои ҷавон», «Обу ободӣ», «Поле подвига» (соли 1978, Москва) чоп шудаанд.

Муаллифи китобҳои «Шаҳдрез», «Ситораи модар», «Абри сафед», «Андалебони маҷнунбед», «Дурахши ахтарон», «Чароғи афрӯхта» ва ғайра мебошад.

Солҳои 1979-1992 якчанд навбат вакили Маҷлиси вакилони халқи собиқ вилояти Қўрғонтеппа ва раиси ташкилоти вилоятӣи журналистон интиҳоб гардидааст.

Дорандаи унвони ифтихории «Коркуни хизматнишон-
додаи маданияти РСС Тоҷикистон» (соли 1986) буда, на-
фаҳахӯри шахсии дорои аҳамияти ҷумҳуриявист (аз соли
1998).

ШОҲИНБОДОВ НАҶМИДДИН (Ш.МАСРУР)

21 ноябри соли 1952 дар ноҳияи Шугнони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон ба дунё омадааст. Маълумоташ олӣ. Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро соли 1975 бо ихтисоси филолог хатм намудааст. Солҳои 1975-1976 дар шаҳри Хоруғ муаллими мактаби миёна, 1976-1980 мухбири рӯзномаи «Бадахшони советӣ» буд. Баъд (соли 1980) ба сифати тарҷумон ва мушовири Созмони ҷавонон ба Ҷумҳурии Афғонистон ба сафари хизматӣ фирис-тода шуд ва то соли 1983 дар ин вазифа фаъолият намуд. Соли 1984 ўро аз нав ба Ҷумҳурии Афғонистон фиристоданд ва ин дафъа сафари хизматиаш то соли 1988 идома ёфт.

Соли 1991 нахустин рӯзномаи хусусӣ- «Фарҳанги Бадахшон»-ро таъсис дод, ки то соли 1997 интишор шуд, ҳамзамон сармуҳаррири нашриёти «Помир»-ро низ ба ўҳда дошт.

Аз соли 1997 то соли 2000 ҳамчун хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар вилояти Ленинобод (ҳозира вилояти Суғд) ифои вазифа намудааст.

Сипас ба ҳафтавори «Суғд» ба кор гузашт ва то охири соли 2010 дар ин нашрия ба сифати муовини сардабир

фаъолият намуд. Аз моҳи декабри соли 2010 инчониб муовини директори генералии ҶДММ «Чархи гардун» аст.

Ҳикояҳои ҳаҷвӣ ӯ ба забонҳои русӣ, ўзбекӣ, литвонӣ, булғорӣ, англисӣ, қирғизӣ, озарӣ ва ғайраҳо чоп ва дар сайтҳои Рамблер Юмор, Фишка Неи пахш гардидаанд.

Муаллифи китобҳои «Ҳайкали кампир» (1990), «Шохи гург» (1997), «Ҷавҳари пок» (1990), «Болҳои заррин» (1998), «Зиндадил» (1999), «Зафарманди дашти зафар» (2001) ва ғайра мебошад.

Ҳоло китобҳои наваш, ки аз ҳикояҳои ҳаҷвӣ мураттаб гардидаанд, бо номҳои «Бамбина», «Таронаҳо дар бораи сояи худам», «Бозгашти Ҳочакамол» дар дасти чопанд.

Асарҳои А.П.Чехов, Петроний Апулей, Вили Брайн Холст, Азиз Несин, Ярослав Гашекро ба тоҷикӣ тарҷума намудааст.

Барандаи ҷоизаи Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ба номи А.Лоҳутӣ ва ҷоизаи Фестивали ҳунармандони жанри монологи собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ мебошад.

Аз рӯи асарҳои Шохинбодов театрҳои халқии шаҳри Хоруғ, Қўрғонтеппа ва Телевизиони Тоҷикистон сахнаҳои ҳаҷвӣ таҳия намудаанд.

Бо орденҳои «Дўстӣ», «Шуҷоат», медали «Барои ҷасорат»-и Ҷумҳурии Афғонистон ва Грамотаи Президиуми Совети Олии Иттифоқи Ҷумҳуриҳои Советии Сотсиалистӣ қадрдонӣ шудааст.

Узви Иттифоқи нависандагон ва журналистони Тоҷикистон.

ДОДОЧОН РАЧАБӢ

12 январи соли 1938 дар шаҳри Хучанд таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1961 факултаи таъриху филологияи тоҷики Институту давлатии педагогии шаҳри Хучанд (холо Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров)-ро хатм намудааст.

Дар вазифаҳои хабарнигор, мудири шӯъба дар рӯзномаҳои «Ҳақиқати Ленинобод», «Комсомоли Тоҷикистон» (1963-1968), муҳаррир, муҳаррири калон ва сармуҳаррири бахши саноат ва сохтмон, мудири бахши гуфтор оид ба мамолики хориҷии Кумитаи давлатии Тоҷикистон оид ба телевизион ва радиоишунавонӣ (1969-1982), котиби масъули ҳафтаномаи «Адабиёт ва санъат» (1982-1990) кор кардааст.

Солҳои 1990-1992 ба сифати чонишини Сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум», 1992-1998 мудири шӯъбаҳои ғуноғуни Мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии вилояти Суғд, 1998-2000 сармуҳаррири рӯзномаи вилоятии «Ҳақиқати Ленинобод», 2000-2009 роҳбари дафтари матбуоти Идораи кишоварзии вилояти Суғд фаъолият дошт.

Нафақахӯри шахсӣ, айни замон ба корҳои эҷодӣ машғул аст.

Китоби ҳикояҳо ва повестҳояш бо номи «Дилсӯз» (1963), «Кулчаи зағора» (1974), «Шаб, ки борон меборид» (1978),

«Модари нав» (1982), «Борон чағона мезад» (1985), «Сари роҳи Қаҳқашон» (1988), қиссаҳои адабию таърихаш - «Осмони ҳамида» (1998), китобҳои бачагонааш - «Анори дондона» (2003), «Ҳофиз ва Сабоҳат» (2004) ва асари дучилдааш таҳти унвони «Алам» ва «Дар миёни чор дарё» (2007) чоп шудаанд. Қисме аз ин осор бо забонҳои халқҳои собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ тарҷума ва нашр гардидаанд.

Осори П.Мериме, Р.Такур, А.Чехов, А.Ахматова, М.Зощенко, И.Шамякин, Ё.Симонайтис ва дигаронро ба забони тоҷикӣ гардондааст.

Бо унвони Корманди хизматнишондодаи маданияти РСФСР Тоҷикистон (1988), медали «Барои меҳнати шоён» (1998) мукофотонида шудааст.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон (1982) ва Иттифоқи журналистони Тоҷикистон (1964) мебошад.

МАРЯМ ЭШОНЧОНОВА (МАРЯМБОНУИ ФАРҒОНӢ)

11 ноябри соли 1956 дар ноҳияи Сӯхи вилояти Фарғонаи Ҷумҳурии Ёзбекистон таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1977 факултаи забон ва адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории шаҳри Самарқанд ба номи С.Айниро хатм кардааст. Чанд муддат (1977-1984) дар мактаби миёна ҳамчун омӯзгори фанни забон ва адабиёти тоҷик фаъолият варзидааст. Охири соли 1984 ба Тоҷикистон

омада, ба сифати методисти калони Маркази методи Вазорати маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон ифои вазифа менамояд.

Фаъолияти рӯзноманигориаш аз рӯзномаи навтаъсиси «Паёми Душанбе» ибтидо мегирад. Солҳои 1990-1994 ҳамчун хабарнигор дар рӯзномаи «Садои мардум» фаъолият дошт.

Марямбонуи Фарғонӣ инчунин дар ҳафтаномаи «Адабиёт ва санъат», маҷаллаи «Фирӯза», Радиои Ҷумҳурии Исломии Эрон – «Садои Хуросон» кор кардааст.

Ҳоло муҳаррири шӯбаи ҳафтаномаи «Омӯзгор» аст. Навиштаҳояш дар панҷ маҷмӯаи қиссаву ҳикояҳо- «Афсонаи тамаддун», «Ҳадиси Риштон», «Хуморшикан», «Чаҳор қисса», «Таманно» ва дафтарҳои шеърӣ- «Исои ман шав», «Нури ахтарпораҳо» гирд оварда шудаанд.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон ва Иттифоқи журналистони Тоҷикистон мебошад.

Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон, барандаи Ҷоизаи байналмилалӣ адабии ба номи Б.Пастернак (Москва, 1995) ва «Нишони сухан» (Душанбе, 2006) аст.

НАСРУЛЛОЕВ ЮСУФ (ЮСУФ НАСРУЛЛО)

Соли 1954 дар шаҳри Хучанд таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Хатмкардаи шӯъбаи рӯзманигории факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (1976).

Фаъолияти меҳнатиашро ба сифати муҳаррири Кумитаи телевизион ва радиошунаванонӣ дар вилояти Ленинобод (ҳоло вилояти Суғд) оғоз бахшидааст. Баъд ба телевизиони ғайриҳукумати «Темурмалик», ки ҳуди ӯ яке аз асосгузори он буд, ба кор гузашт. Юсуф Насрулло ҳамчунин дар вазифаҳои раиси Кумитаи телевизион ва радиошунаванонӣ дар вилояти Суғд (1995-1996), хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар ҳамин вилоят ва ҷонишини сармуҳаррири маҷаллаи «Хорпуштак» фаъолият варзидааст.

Айни замон ҳамчун сармуҳаррири ҳафтавори «Замин-соз»-и ноҳияи Бобоҷон Ғафуров фаъолият дорад.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон (декабри соли 2010) ва узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон аст.

ҚУРБОН МАДАЛИЕВ

20 октябри соли 1951 дар ноҳияи Бохтари вилояти Қўрғонтеппа (вилояти Хатлон) ба дунё омада, соли 1975 Университети давлатии Тоҷикистон (ДМТ)-ро хатм кардааст. Аз 3 сентябри соли 1975 то 8 феввали соли 1982 дар рӯзномаи «Комсомоли Тоҷикистон» (ҳоло «Қавонони Тоҷикистон») ба ҳайси мусахҳеҳ, мухбир, мухбири калон, мудири шўъба адои вазифа намудааст. Сипас, ўро ба идораи рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» (ҳоло «Қумҳурият») ба кор даъват намуданд.

Вай дар ин нашрия аз 8 апрели соли 1982 то 1 апрели соли 1991 ҳамчун мухбири махсус, муовини котиби масъул кор кард. Аз 1 апрели соли 1991 ба рӯзномаи «Садои мардум» ба кор гузашт ва то 30 январӣ соли 2006 ҳамчун шорех, котиби масъул, муовини Сармуҳаррир фаъолият намуд.

30 январӣ соли 2006 муовини аввали Сармуҳаррири рӯзномаи «Қумҳурият» таъин шуд ва то моҳи июли соли 2011 дар ин вазифа кор кард. Ҳоло ба сифати хабарнигор дар ҳамин идора фаъолият дорад.

Чакидаҳои хомааш дар бисёр маҷмӯаҳо, аз қабилӣ «Парасту», «Лолаҳои кӯҳсор», «Пайки истиқлол», «Оинаи миллат», «Маром ва мақоми намоянда», «Дар коргоҳи қонун» ба таърифи расидаанд. Муштарӣён тавассути тарҷумаҳои бо ҳаёти сад нафар инсонӣ бузургтарини таърихи башар, ба

монанди Буддо, Конфутсий, Бисмарк, Тсин Ши Хуандӣ, Бах, Мотсарт, Нефертитӣ, Сафо, Клеопатра, Мурасаки Шикибу, Жорж Санд, Камилла Клодел ва дигарон, ки дар рӯзнамаи «Ҷумҳурият» ба таъъ расидаанд, шинос гаштаанд. Ин тарҷумаҳо ба Фонди тиллоии радиои Тоҷикистон низ ворид шудаанд.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълочии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

БОБОШОЕВ МАҲМАДШАРИФ САНГИНМУРОДОВИЧ

20 апрели соли 1961 дар ноҳияи Абдурахмони Ҷомии вилояти Кӯрғонтеппа (ҳоло вилояти Хатлон) ба дунё омадааст. Маълумоташ олий. Соли 1982 Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ҳоло Донишгоҳи миллии Тоҷикистон)-ро бо ихтисоси рӯзноманигор хатм намудааст. Фаъолияти меҳнатиашро соли 1982 ба сифати хабарнигори рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» («Ҷумҳурият») оғоз бахшида,

то соли 1989 дар ин вазифа кор кардааст. Минбаъд дар вазифаҳои тарҷумони Бюрои тарҷумонии ООҚС назди КБД ИҶШС (1989-1991), шорех, мудири шӯъбаи рӯзномаи «Садои мардум» (1991-1999), муҳаррири маҷаллаи «Ахбори Бонки миллии Тоҷикистон» (1999-2002), муовини аввали Сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» (1999-2002), Сармуҳаррири рӯзномаи «Минбари халқ» (2002-2004), сармуҳаррири рӯзномаи «Радиф-инфо»-и Вазорати алоқаи Ҷумҳурии Тоҷикистон (2004-2005), директори генералии ҶСП «М-Теко» (2005-2006) фаъолият намудааст.

Аз моҳи декабри соли 2006 то моҳи сентябри соли 2011 сармуҳаррири ҳафтаномаи «Омӯзгор» буд.

Барандаи ҷоизаи Иттифоки журналистони Тоҷикистон ба номи А.Лохутӣ, Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълочии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

ХУШВАХТ НАЗАРОВ

22 феввали соли 1945 дар ноҳияи Кӯйбишев (ҳозира ноҳияи Абдурахмони Ҷомӣ) таваллуд шудааст. Баъди хатми мактаби миёна (1962) сарпионервожати мактаби ҳаштсолаи ба номи А.Навоии ҳамин ноҳия (1962-1963) шуда кор кардааст. Соли дуюми донишҷӯӣ дар Институти давлатии педагогии ба номи Т.Г.Шевченко (ҳоло Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни) ўро барои хизмат ба сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Иттиҳоди Шӯравӣ даъват кардаанд. Баъди адои хизмат таҳсилро дар донишгоҳи мазкур идома дода, онро соли 1970 ба итмом расондааст.

Солҳои 1970-1973 муаллими фанни забон ва адабиёти тоҷики мактаби миёна дар ноҳияи Кӯйбишев буд. Соли 1973 ба рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» ба кор гузашт ва то соли 1978 дар ин идора дар вазифаҳои мусахҳеҳ, муҳаррири техникӣ, мухбири калон, муовини котиби масъул фаъолият намуд. Баъдан ҳамчун муовини котиби масъули маҷаллаи «Агитатори Тоҷикистон» (1978-1981), мухбири рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» дертар «Ҷумҳурият» (1981-1992), котиби масъули рӯзномаи «Навиди бозоргон» (1992) ифои вазифа кардааст.

Соли 1992 ба рӯзномаи «Садои мардум» ба кор даъ-

ват шуд ва то ба нафақа баромаданаш (2008) дар ин идора ба сифати муовини котиби масъул (1992-1997), котиби масъул (1997-2008) кор кард.

29 августи соли 2008 бо Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон бо медали «Хизмати шоиста» қадрдонӣ шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

ШАРИФЗОДА ҚИРОНШОҲ (АРДАШЕРИ АЮБЗОДА)

10 январи соли 1958 дар ноҳияи Фориши вилояти Сирдарёи Ҷумҳурии Ўзбекистон дар оилаи хизматчӣ таваллуд шудааст. Маълумташ оӣ. Соли 1980 факултаи филологияи Университети давлатии Тоҷикистон (ДМТ) ба номи В.И.Ленинро бо ихтисоси филолог-журналист хатм намудааст. Фаъолияти меҳнатӣ аз моҳи октябри соли 1980 дар рӯзномаи «Комсомоли Тоҷикистон» ба сифати мухбири шӯбаи

мактабҳои миёна ва оӣ оғоз ёфтааст. Солҳои 1982-1983 ҳамчун тарҷумони ҳаёати мушовирони Созмони ҷавонони ИҶСС (СССР) дар Ҷумҳурии Афғонистон дар сафари хизматӣ буд. Баъди бозгашт аз сафари хизматӣ корро дар идораи рӯзномаи «Комсомоли Тоҷикистон» (ҳоло «Ҷавонони Тоҷикистон») ба сифати мудирӣ шӯбаи маънавият то соли 1990 идома бахшид. Моҳи ноябри соли 1990 ба рӯзномаи наваъсиси «Садои мардум» ба кор гузашт ва то соли 1996 дар вазифаи муҳаррири шӯбаи иҷтимоӣ фаъолият намуд.

Аз моҳи сентябри соли 1996 инҷониб дар кафедраи матбуоти факултаи журналистика ва тарҷумонии Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон (ҳоло ДМТ) дар вазифаи муаллими калон кор карда истодааст.

Таи солҳои 1996-2008 ҳамзамон ба тариқи шартномавӣ

дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» вазифаи шорехро иҷро менамуд.

Қ.Шарифзода дар як вақт роҳбарии ташкилоти ҷамъиятии «Журналист» ва сармуҳарририи ҳафтаномаи «Ҷомеа»-ро бар дӯш дорад.

Барандаи ҷоизаи Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ба номи Абулқосим Лоҳутӣ, ҷоизаи байналхалқии «Озодии суҳан» мебошад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

АЛИЗОДА ҲУРИНИСО ЮСУФӢ

4 марти соли 1957 дар ноҳияи Мир Сайид Алии Ҳамадонии собиқ вилояти Кӯлоб (вилояти Хатлон) таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ДМТ)-ро бо ихтисоси филолог хатм намулдааст. Чанд муддат (1979-1986) ба сифати омӯзгори фанни забон ва адабиёти тоҷик дар мактаби миёнаи рақами 29-и ноҳияи Фархор ба шогирдон дарс додааст.

Солҳои 1986-1988 ба сифати хабарнигори рӯзномаи вилоятии «Роҳи ленинӣ», 1988-1991- ровии радиои ноҳиявии ноҳияи Москва фаъолият варзидааст. Баъдан дар вазифаҳои муаллимаи мактаби миёнаи рақами 54, мудири шӯъбаи сабти асноди ҳолати шаҳрвандии Мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии ноҳияи Москва (1991-1995), мудири шӯъбаи рӯзномаи «Ҳақиқати Ховалинг», муаллимаи забони форсии мактаби миёнаи рақами 2 ноҳияи Ховалинг кор кардааст.

Аз соли 1997 то соли 2006 дар вазифаҳои хабарнигор, муҳаррири шӯъба дар нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон - рӯзномаи «Садои мардум» ифои вазифа намуд. Муддати чор моҳ (май-август соли 2006) муҳаррири шӯъбаи таҳлил ва тадқиқоти журналистии рӯзномаи «Ҷумҳурият» буд.

Аз моҳи сентябри соли 2006 инҷониб Сармуҳаррири маҷаллаи «Бонувони Тоҷикистон» мебошад.

Бо медали ҷашнии «20-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» мукофотонида шудааст (2011).

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон, барандаи Ҷоизаи Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ба номи Абулқосим Лоҳутӣ мебошад.

АЛИХОН ЗАРИФӢ

2 майи соли 1958 дар ноҳияи Шӯроободи собик вилояти Кӯлоб (вилояти Хатлон) дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Соли 1980, баъд аз хатми факултаи филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии шаҳри Кӯлоб, чанд муддат дар ноҳияи Нуробод ва Шӯрообод омӯзгорӣ кардааст. Оғози фаъолияти рӯзноманигориаш ба соли 1982 рост меояд. Дар рӯзномаҳои «Субҳи меҳнат»-и ноҳияи Мӯъминобод ва «Насими Терай»-и ноҳияи Шӯрообод дар вазифаҳои мухбир ва муовини сармұхаррир ифои вазифа намудааст.

Аз соли 2003 то соли 2009 хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон буд.

Муаллифи китобҳои «Насими Терай» (1994), «Ҳамӯшӣ-ни уқобон» (2003), «Дар пайроҳаи ошно» (2006) ва «Марзи садоқат» (2007) мебошад.

Айни замон дар Кумитаи телевизион ва радиои назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон фаъолият дорад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълоии маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

РАСУЛОВА ХАЙРИНИСО АТОЕВНА (ХАЙРИНИСОИ РАСУЛӢ)

24 январи соли 1956 дар шаҳри Панҷакент дар оилаи зиёӣ ба дунё омадааст. Маълумоташ олӣ.

Соли 1973 факултаи филологияи Донишгоҳи давлатии Самарқандро бо дипломи аъло хатм кардааст.

Солҳои 1978-1983 ба сифати омӯзгори педагогика ва психологияи Омӯзишгоҳи педагогӣ ва методисти Осорхонаи таърихию кишваршиносии шаҳри Панҷакент фаъолият намуда, ҳамзамон машваратчии халқии суди шаҳр интихоб шудааст.

Соли 1983 ба шаҳри Душанбе омада, дар Раёсати ҳоҷагии коммуналию манзилии Вазорати сохтмони Ҷумҳурии Тоҷикистон ба сифати муҳосиб фаъолиятро идома бахшидааст. Ибтидои соли 1987 пурра ба кори рӯзноманигорӣ гузашт.

Аввал дар рӯзномаи «Ҷавонони Тоҷикистон», дар шӯъбаҳои мактабҳои миёна ва олӣ, маънавиёт ва номаҳо, чун хабарнигор ва муҳаррири шӯъба кор кард. Баъд ба рӯзномаи «Садои мардум» даъват шуд ва аз моҳи сентябри соли 1994 то моҳи октябри соли 2005 дар шӯъбаҳои маънавиёт, номаҳо, ҳуқуқ ва иқтисодиёту иҷтимоиёт ҳамчун хабарнигор, сипас муҳаррири шӯъба ифои вазифа намуд.

Солҳои 2005-2011 сармутахассиси шӯъбаи фарҳангу иҷтимоиёти рӯзномаи «Ҷумҳурият» буд. Моҳи июни соли

2011 муовини Сармуҳаррири рӯзномаи «Ҷумҳурият» таъин шуд.

Бо медали «Хизмати шоиста» сарфароз гардидааст.

Аълочии маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълочии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

БОБОКАЛОНОВ САФРАЛӢ ШАРИФОВИЧ (САФРАЛӢ БОБОКАЛОНОВ)

4 январи соли 1961 дар ноҳияи Куйбишев (ҳозира ноҳияи Хуросон)-и вилояти собиқ Кӯргонтеппа (вилояти Хатлони имрӯза) таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1987 факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.-Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Чанд муддат (1978-1979) коргари совхозии «60-солагии Октябр»-и ноҳияи Куйбишев буд. Солҳои 1979-1981 дар сафи

Қувваҳои Мусаллаҳи Иттифоқи Ҷумҳуриҳои Советии Сотсиалистӣ хизмат кардааст. Ҷанговари интернационалист аст. Ба сифати афсари Қувваҳои Мусаллаҳи собиқ Шӯравӣ дар Афғонистон ифои вазифа намудааст (1987-1990). Таи солҳои 1990-1991 ба сифати муаллими мактаби миёна фаъолият дошт.

Аз соли 1991 то соли 2003 дар идораи рӯзномаи «Садоди мардум» ҳамчун мусаххех, баъд хабарнигор ва шореҳ кор кардааст.

Солҳои 2003-2011 ёвари муовини Раиси Маҷлиси миллии Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон буд.

Аз моҳи майи соли 2011 инҷониб дар вазифаи сармутахассиси Шӯъбаи тарҷума, таҳрир ва нашри Дастгоҳи

Маҷлиси намоёндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон қор қарда истодааст.

Бо Грамотаи фахрии Президиуми Совети Олии ИҶШС (СССР) мукофотонида шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

АҲМАДОВ АБДУМУДАССИР МУТАВАКИЛОВИЧ (АҲМАДЗОДА)

6 январӣ соли 1954 дар ноҳияи Панҷакент таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Факултаи филологияи тоҷик (шӯъбаи журналистика)-и Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм кардааст. Чанд муддат ба сифати котиби масъули Ҷамъияти «Китобдӯстон»-и ноҳияи Панҷакент, сардори штаби мудофияи граждани ва Нозири назорати халқии совхозӣ боғу тоқпарварии «Навобод»-и ҳамин ноҳия (1980-1984) фаъолият намудааст.

Соли 1984 ўро ба сифати тарҷумони ҳарбӣ ба Афғонистон фиритоданд. Пас аз бозгашт (1986) ба вазифаи пештарааш дар совхозӣ боғу тоқпарварии «Навобод» барқарор карда шуд ва то соли 1989 кор кард.

Солҳои 1989-1991 муҳаррири шӯъбаи адабии Радиои Тоҷикистон, 2000-2003 хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садой мардум» дар вилояти Суғд буд.

Аз соли 2003 то ба имрӯз муовини сармуҳаррири ҳафтаномаи «Тоҷикистон» аст.

Бо ордени «Ситораи сурх» мукофотонида шудааст. Рутбаи ҳарбии майор (мустафӣ) дорад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълочии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

ҲАҚБЕРДИЕВ УМРИҚУЛ

15 июли соли 1934 дар ноҳияи Панҷакенти вилояти Суғд таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1956 факултаи таъриху филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Дар вазифаҳои ходими адабӣ, мудири шӯъбаи адабиёт ва санъат, мудири шӯъбаи хоҷагии қишлоқ ва саноати маҷаллаи «Занони Тоҷикистон» (1956-1961, 1966-1968), Сармуҳаррири

Сарредаксияи Энциклопедияи Советии Тоҷик (1972-1974), ходими калони адабӣ, мудири шӯъбаи тарғиботи маҷаллаи «Коммунист Таджикистана» (1974-1978), ходими илмӣ бахши тарҷумонии Институти таърихи назди КМ ПК Тоҷикистон (1984-1990) кор кардааст.

Солҳои 1990-1993 ба сифати муҳаррири шӯъбаи иқтисодиёт ва иҷтимоиёт дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» фаъолият дошт. Соли 1993 ўро ба сифати сармутахассиси Шӯъбаи тарҷума ва нашри санадҳои Мудирияти корҳои Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба кор даъват намуданд. Аз соли 1994 то охири лаҳзаи ҳаёташ муовини мудири Шӯъбаи тарҷума ва нашри санадҳои Мудирияти корҳои Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон шуда кор мекард. Ба таври ғоҷиавӣ дар садамаи автомобилӣ ҳалок гардидааст.

Се навбат (солҳои 1961-1966, 1968-1972, 1978-1983) бо

сафари хизматӣ ба хориҷи кишвар – Афғонистон ба сифати тарҷумони гурӯҳи мутахассисони Иттифоқи Ҷумҳуриҳои Советии Сотсиалистӣ оид ба ҷустуҷӯи нафт фирис-тода шудааст.

Бо Укази Президиуми Совети Олии ИҶШС (СССР) бо медалҳои «Барои меҳнати шоиста» (1970), «Ветерани меҳнат» (1988) ва бо Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон бо унвони фахрии «Корманди шоистаи маданияти Тоҷикистон» (1996) мукофотонида шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон (аз соли 1959) буд.

РАСУЛОВ ҒАФУР (ҒАФУРИ ИСКОДАРӢ)

11 октябри соли 1953 дар ноҳияи Айнии вилояти Суғд таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1977 факултаи забонҳои шарқи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм кардааст. Дар давраи таҳсил дар мактаби оӣ ба сифати тарҷумон ба Ҷумҳурии Ислонии Эрон фири-стода шуд ва ду сол дар Корхонаи металлургии Исфохон кор кард.

Дар рӯзномаи шахрии «Коммунисти Кӯргонтеппа», рӯзномаҳои вилоятии «Ҳақиқати Кӯргонтеппа» ва «Ҳақиқати Хатлон» ба сифати мухбир, мухбири калон, мудири шӯъбаи иқтисодиёт фаъолият намудааст. Соли 1983 ба хизмати ҳарбӣ даъват шуд. Солҳои 1984-1986 дар Ҷумҳурии Демократии Афғонистон дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи ИҶШС (СССР) вазифаи тарҷумониро адо мекард.

Солҳои 1989-1994 мудири шӯъбаи иқтисодиёти рӯзномаи «Паёми Душанбе», 1994-1995 муҳаррири шӯъбаи иттилоот ва шабакаи мухбирони махсуси рӯзномаи «Садои мардум» буд.

Аз соли 1995 инҷониб дар Вазорати рушди иқтисод ва савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон дар вазифаҳои гуногун кор карда истодааст.

Номзади илмҳои иқтисод. Дар Донишгоҳи славянии

Россияву Тоҷикистон ва Донишгоҳи техники Тоҷикистон ба номи М.Осимӣ аз фанҳои «Сармоягузорӣ», «Маркетинги байналмилалӣ», «Менеҷменти байналмилалӣ» ва «Биржаҳои молияи молиявии байналхалқӣ» дарс медиҳад.

Бо медали «Барои хизматҳои ҷангӣ», Грамотаи фахрии Президиуми Совети Олии ИҶШС ва медалҳои Афғонистон мукофотонида шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

СОЛЕҲБОЙ ДАДАБОЕВ (СОЛЕҲИ ЗАРИФЗОД)

7 марти соли 1951 дар шаҳри Хучанди вилояти Ленинобод (ҳозира вилояти Суғд) ба дунё омадааст. Маълумоташ оӣ. Факултаи забон ва адабиёти тоҷики Институтуи давлатии педагогии шаҳри Хучанд ба номи Киров (алҳол Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров)-ро хатм намудааст.

Баъди чанд муддати фаъолият дар мактаби деҳаи ноҳияшон Солеҳи Зарифзодро барои кор ба сифати мухбир ба идораи рӯзномаи вилоятии «Ҳақиқати Ленинобод» (ҳозира «Ҳақиқати Суғд») ба кор даъват намуданд ва ӯ солҳои зиёд дар ин идора фаъолияти пурсамар дошт.

Солҳои 1991-1993 хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар вилояти Суғд буд.

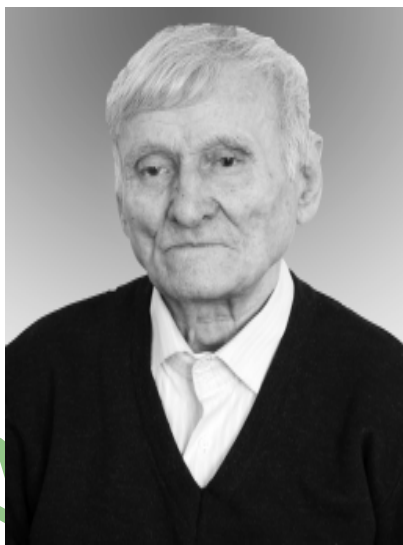
Ҳоло муовини сармуҳаррири рӯзномаи «Ҳақиқати Суғд» аст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

УМАРОВ ОБИД (ОБИД УМАР)

5 декабри соли 1935 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст. Баъди хатми мактаби миёнаи нопурра (мактаби ҳафтсола) бинобар вазнин будани шароити зиндагиашон тахсилро дар мактаби шабонаи коргарчавонон идома дода, соҳиби маълумоти миёна гардид. Чанд вақт ба сифати ёвари мусакххон дар Комбинати полиграфии шаҳри Душанбе (ҳоло матбааи №1) фаъолият намудааст.

Солҳои 1955-1959 дар Флоти ҳарбии баҳрии Иттифоқи Ҷумҳуриҳои Советии Сотсиалистӣ хизмат кард. Баъди бозгашт (солҳои 1959-1966) дар рӯзномаи «Комсомоли Тоҷикистон» («Ҷавонони Тоҷикистон») аввал ба сифати мусакххон, баъд ҳамчун ходими адабӣ кор кардааст.

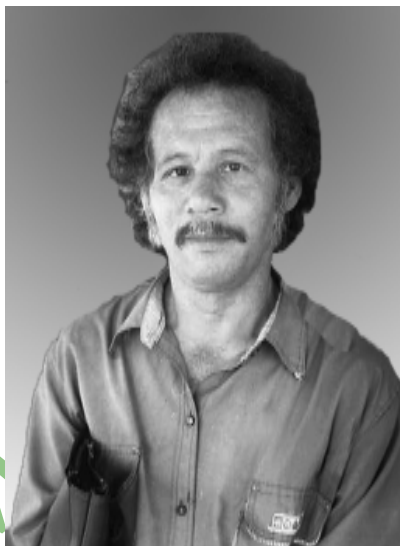
Тӯли 18 сол (1972-1990) корманди радиои Тоҷикистони Кумитаи телевизион ва радиошӯнаводони назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон буд.

Аз соли 1990 то соли 1996 (вақти ба нафақа баромаданиаш) дар «Садои мардум» ба сифати хабарнигор фаъолият дошт.

МАҚСУДИ ҲУСАЙН (1954-2000)

28 феввали соли 1954 дар ноҳияи Бобочон Ғафурови вилояти Ленинобод (ҳозира вилояти Суғд) таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Бахши журналистикаи факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро соли 1976 хатм намудааст. Ҳанӯз дар давраи мактабхонаиаш навиштаҳои ӯ дар рӯзномаҳои «Пионери Тоҷикистон», «Комсомоли Тоҷикистон», маҷаллаи «Машғал» ба таъбир мерасиданд.

Солҳои зиёде дар рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» ба сифати мухбир фаъолият намуда, малакаи касбии ҳешро тақвият бахшидааст.

Соли 1991 ба рӯзномаи «Садои мардум» -нашрияти Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон (ҳоло Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон) ба кор даъват шуд ва то соли 1996 дар ин идора ба сифати хабарнигор ифои вазифа намуд. Солҳои 1996-2000 дар ҳафтаномаҳои «Ҳафтганҷ», «Сомон» ва «Чархи гардун» кор кардааст.

10 ноябри соли 2000 дар шаҳри Душанбе фавтидааст.

Барандаи Ҷоизаи Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ба номи Абулқосим Лоҳутӣ, Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Аълочии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон буд. Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

МЕҲРИНИСО ШАМСИДДИНОВА

14 апрели соли 1957 дар ноҳияи Ёвон таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Тӯли 10 сол дар рӯзномаи ноҳиявии «Коммунисти Ёвон» ҳамчун ходими адабӣ, баъдан мудири шӯъба ва котиби масъул фаъолият варзидааст. Солҳои 1986-1990 депутати Шӯрои вакилони халқи ноҳия буд.

Солҳои 1990-1997 ба сифати мухбир, баъд мудири шӯъбаи ҷамъиятӣ-сиёсии рӯзномаи «Паёми Душанбе» фаъолият дошт.

Аз 2 майи соли 1997 то 2 майи соли 2000 ҳамчун хабарнигор дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» кор кардааст. Холо хонашин аст.

Аълоии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

ҶУМЪАЕВ НҶҶМОНЖОН НИЗОМОВИЧ (НҶҶМОН НИЗОМӢ)

3 августи соли 1960 дар шаҳри Душанбе ба дунё омадааст. Маълумоташ оӓ. Факултаи филологияи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Фаъолияти меҳнатиашро ба сифати муҳаррири Идораи гуфторҳо барои ҷавонони радиои Тоҷикистони Кумитаи телевизион ва радиошунавонии назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон (1985) оғоз намуда, дертар (1992-1993), ва-

зифаи сармуҳарририи ҳамин идораро ба ӯҳда дошт. Баъди соли 1993 дар студияи телевизиони «Сомониён», рӯзномаҳои «Ҷавонони Тоҷикистон», «Чархи гардун» вазифаҳои гуногунро иҷро кардааст.

Солҳои 2006-2007 ба сифати хабарнигор дар рӯзномаи «Садои мардум» фаъолият дошт. Айни замон дар ҳафтаномаи «Муҳаббат ва оила» кор мекунад.

Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

АСОМЕТДИНОВ ТОҲИР (ТОҲИРИ АСОМИДДИН) (1954-2009)

20 марти соли 1954 дар ноҳияи Абдурахмони Ҷомии вилояти Хатлон таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1976 шӯъбаи журналистикаи факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст.

Фаъолияти меҳнатиаш ҳамчун рӯзноманигор (1976-1979) аз рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» (ҳозира «Ҷумҳурият») оғоз ёфтааст.

Баъдан (солҳои 1979-1995) ҳамчун хабарнигор, мудири шӯъба, чонишини муҳаррири рӯзномаи вилоятии «Хатлон» фаъолият дошт.

Солҳои 1995-1997 ба сифати хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар вилояти Хатлон ифои вазифа намуд.

Аз соли 1997 то соли 2004 роҳбари Маркази иттилоотии Вазорати даромадҳо ва пардохтҳои давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар вилояти Хатлон ва аз соли 2004 то охири умраш (2009) мудири шӯъбаи кадрҳои Хадамоти гумруки назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҳамин вилоят буд.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

ХАМДАМОВ ШАРИФ

18 майи соли 1954 ба дунё омадааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1976 факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Аз соли 1976 то соли 1980 дар нашриёти «Маориф» ба сифати муҳаррир ва муҳаррири калон кор кардааст. Соли 1984 факултаи журналистикаи Донишгоҳи давлатии шаҳри Москва ба номи М.Ломоносовро хатм намудааст. Аз соли 1984

то соли 1986 дар маҷаллаи «Коммунисти Тоҷикистон» ба сифати муҳаррири илмӣ иҷрои вазифа намудааст. Солҳои 1986-1990 шорехи рӯзномаи «Омӯзгор» буд. Соли 1990 ибтидо ба сифати котиби масъул ва баъдан ҷонишини сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» фаъолият дошт. Чанд муддат (1993-1996) сардори дафтари матбуоти Кумитаи давлатии гумрук шуда кор кардааст. Аз соли 1996 сармуҳаррири ҳафтаномаи «Тоҷикистон» аст. Муассиси ҶДММ «Оила».

Узви Иттифоқи журналистони Ҷумҳурии Тоҷикистон.

ПАЙШАНБИЕВ МУҲИДДИН ШОҲИНБODOVИЧ

14 майи соли 1964 дар ноҳияи Шугнони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон чашм ба олами ҳастӣ кушодааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1990 факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст.

Дар вазифаҳои муҳбири рӯзномаи «Паёми Душанбе» (1990), хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар Вилояти Мухтори Кӯҳистони

Бадахшон (1994-1998), муовини сардори Раёсати фарҳанги Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон (1998-2001), муовини мудирӣ шӯъбаи иҷтимоӣ-фарҳангии дастгоҳи раиси хамин вилоят (2001-2002), муовини аввали раиси ноҳияи Шугнон (2002-2005), мудирӣ шӯъбаи иҷтимоӣ-фарҳангии дастгоҳи раиси Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон (2005-2007) кор кардааст.

Аз моҳи апрели соли 2007 инҷониб вазифаи сардори Раёсати фарҳанги Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшонро ба ӯҳда дорад.

Бо медали ҷашнии «20-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» қадрдонӣ шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Ҷумҳурии Тоҷикистон.

СҶҲРОБШОҲИ ФАРРУХШОҲ

Соли 1969 дар ноҳияи Кӯлоб ба дунё омадааст. Маълумоташ олӣ. Донишкадаи давлатии санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзодаро бо ихтисоси ҳунарпешаи кино ва театр хатм намудааст. Ҳамчун корманди телевизиони Кӯлоб, хабарнигори музофотии рӯзномаи «Азия-Плюс», сармуҳаррири Маркази иттилоотии «Хатлон-Пресс» ва сардори Хадамоти матбуотии Мақомоти

ичроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии шаҳри Кӯлоб фаъолият варзидааст.

Солҳои 2006-2008 ба сифати хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон ифои вазифа намудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

АҚНАЗАРОВ ИМОМНАЗАР (ИМОМНАЗАРИ ҲАҚНАЗАР)

3 августи соли 1956 дар ноҳияи Рӯшони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ.

Соли 1979 Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро бо ихтисоси журналист ва соли 1992 бо ихтисоси иқтисодшинос хатм намудааст.

Дар вазифаҳои зиёде, аз қабилӣ корманди масъули Созмони ҷавонони шаҳри Хоруғ (1979-1980), тарҷумони гурӯҳи мутахассисони

Шӯравӣ дар Ҷумҳурии Демократии Афғонистон (1980-1985), мудири шӯъбаи Созмони ҷавонони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон (1986-1999) ва ғайра фаъолият намудааст.

Аз соли 1990 то соли 1993 мухбири махсуси рӯзномаи «Садой мардум»-нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон буд.

Айни замон роҳбарии Ҷамъияти кушодаи «Марказ оид ба тараққиёти соҳибкорӣ»-ро ба ўҳда дорад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

САИДОВ ШАВКАТ НОРҚУЗИЕВИЧ

16 марти соли 1970 дар ноҳияи Истаравшан таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1993 факултаи журналистикаи Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон ва соли 2005 факултаи ҳуқуқшиносии донишгоҳи номбурда ро хатм кардааст.

Солҳои 1993-1995 ҳамчун корманди Пажӯҳишгоҳи иқтисоди ҷаҳонӣ ва муносибатҳои байналхалқии АИ Ҷумҳурии Тоҷикистон (сиёсатшинос) фаъолият намудааст.

Минбаъд дар вазифаҳои судичрочии ноҳияи Исмоили Сомонии шаҳри Душанбе (1997-1998), корманди Пажӯҳишгоҳи иқтисоди ҷаҳонӣ ва муносибатҳои байналхалқии АИ Ҷумҳурии Тоҷикистон, муовини Сармуҳаррири маҷаллаи «Шоҳроҳи Ваҳдат» (1998-1999), котиби масъули рӯзномаи «Паёми Душанбе» (1999-2002), котиби матбуотии Раиси шаҳри Душанбе (2002-2004) кор кардааст.

Аз соли 2004 инҷониб ёвари Раиси Маҷлиси миллии Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба робита бо востҳои ахбори омма ва созмонҳои ғайридавлатӣ мебошад.

Ҳамзамон аз моҳи августи соли 2007 то моҳи майи соли 2008 ба сифати хабарнигори рӯзномаи «Садои мардум» бо тариқи шартномавӣ ифои вазифа намудааст.

Солҳои 2000 ва 2010 вакили Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Фирдавсии шаҳри Душанбе интихоб гардидааст.

МАРДОНИ МУҲАММАД

Моҳи сентябри соли 1957 дар шаҳри Ҷарқурғони Ҷумҳурии Ўзбекистон таваллуд шудааст. Маълумоташ олий. Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро бо ихтисоси журналист хатм намудааст. Фаъолияти кориашро дар рӯзномаи «Комсомоли Тоҷикистон» (ҳоло «Ҷавонони Тоҷикистон») ба сифати мухбир оғоз кардааст.

Солҳои 1982-1984 ҳамчун тарҷумони Созмони ҷавонони Иттиҳоди Шӯравӣ дар Афғонистон фаъолият дошт. Чанд муддат мудир бахши адабии Театри давлатии ҷавонони Тоҷикистон ба номи Маҳмудҷон Воҳидов низ буд.

Баъд (соли 1991) ба рӯзномаи «Садои мардум»-нашрияти Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон (Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон) ба сифати хабарнигор ба кор гузашт ва то соли 1993 кор кард.

Соли 1994 дар курсҳои кӯтоҳмуддати Донишгоҳи Лондон таҳсил карда, дар мавзӯи «Вазъи расонаҳои хабарӣ дар Тоҷикистон» рисолаи дипломӣ ҳимоя намудааст.

Аз моҳи майи соли 1994 то ба ҳол хабарнигори бахши форсии радиои ВВС (Би-би-си) дар Тоҷикистон мебошад.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

ҚОСИМОВ ГРЕЗ ЧЌРАХОНОВИЧ

13 декабри соли 1960 дар ноҳияи Вахши собиқ вилояти Қўрғонтеппа (ҳозира вилояти Хатлон) таваллуд шудааст. Маълумоташ олий. Филиали Институти давлатии педагогии шаҳри Душанбе ба номи Т.Г.Шевченкоро дар шаҳри Қўрғонтеппа бо ихтисоси муаллими забон ва адабиёти рус, методист оид ба корҳои тарбиявӣ ва факултаи ҳуқуқи Донишгоҳи славянии Россияву Тоҷикистонро хатм намудааст. Дар вазифаҳои муаллими макта-

би миёнаи №11-и ноҳияи Вахш (1983-1986), баҳисобгирандаи шўъбаи мактубҳои идораи рўзномаи вилоятии «Ҳақиқати Қўрғонтеппа» (1986-1989), муҳбир, мудири шўъбаи ҳоҷагии қишлоқи рўзномаи «Вахш»-и ноҳияи Вахш (1989-1990), муҳбири рўзномаи вилоятии «Навиди Вахш» (1990-1993), муҳбири рўзномаи вилоятии «Хатлон» (1993), муҳаррири телевизиони вилоятии Хатлон (1993-1995) ва ҳамзамон хабарнигори махсуси рўзномаи «Садои мардум» дар вилояти Хатлон (1994-1995), мудири шўъбаи сиёсат ва фарҳанги Иттифоқи ҷавонон, муовини раиси Иттифоқи ҷавонони Тоҷикистон дар вилояти Хатлон (1995), мудири сектори шўъбаи маънавиёти дастгоҳи раиси шаҳри Қўрғонтеппа (1995-1996), мудири шўъбаи ташкилӣ ва кор бо кадрҳои дастгоҳи раиси шаҳри Қўрғонтеппа (1996-

1997), мудир шӯъбаи қор бо ҷавонони шаҳри Қӯргонтеп-па (1997-1998), сармутахассиси шӯъбаи сиёсати ҷавонони Идораи сиёсати иҷтимоии Дастгоҳи иҷроияи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон (1998-2001), сармутахассиси шӯъба оид ба масъалаҳои ҷавонон, спорт ва туризми Дастгоҳи иҷроияи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон (2001-2002), муовини мудир шӯъбаи ташкилии Дастгоҳи иҷроияи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон (2002-2004) ва мушовири Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба сиёсати кадрҳо (2004-2010) қор қардааст.

Аз моҳи феввали соли 2010 ба сифати муовини сардори Раёсати хизмати давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон фаъолият дорад.

Бо медали ҷашнии «20-солагии Истиклолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» муқофотонида шудааст.

ИСМОИЛОВ ТЕМУР ДОҒИЕВИЧ

16 июли соли 1963 дар ноҳияи Ванҷи Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон дида ба олами ҳастӣ кушодааст. Маълумоташ оӣ.

Соли 1986 факултаи забонҳои шарқи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро бо ихтисоси филолог-муаллими забон ва адабиёти пушту хатм намудааст. Ҳангоми таҳсил дар университет (соли 1983) бо роҳхати Вазорати мудофияи Иттифоқи

Ҷумҳуриҳои Шӯравии Сотсиалистӣ (СССР) ўро барои таҷрибаомӯзӣ ба Афғонистон фиристодаанд. Пас аз хатми университет (соли 1986) ўро дубора ба Афғонистон (ин дафъа ба сифати тарҷумони ҳарбӣ) равон карданд. Баъди бозгашт аз сафари дусолаи хизматӣ (1988) ба рӯзномаи «Пионери Тоҷикистон» ба сифати мусахҳеҳ ба кор қабул шуд ва то соли 1990 дар ин идора фаъолият намуд.

Соли 1990, чанд моҳ, мухбири рӯзномаи «Паёми Душанбе» низ буд. Солҳои 1990-1992 хабарнигори рӯзномаи «Садои мардум» шуда кор кард.

Минбаъд дар ширкатҳо (корхонаҳо)-и гуногуни ҷумҳурӣ (1993-1998), шӯъбаи тарҷума ва наشري Дастгоҳи иҷроияи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон (ҳамчун сармутахассис (1998-2003) ифои вазифа намудааст.

Солҳои 2003-2010 машваратчии шӯъбаи амнияти итти-

лоотӣ, пешгӯӣ ва робитаҳои байналмилалии Шӯрои ам-
нияти Ҷумҳурии Тоҷикистон буд. Дорои рутбаи полков-
ник мебошад.

Аз соли 2010 инҷониб ёрдамчиӣ Президенти Ҷумҳурии
Тоҷикистон аст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

ҚУРБОНОВ АБДУҒАФФОР МИРЗОЕВИЧ

1 январи соли 1961 дар шаҳри Қўрғонтеппа таваллуд шудааст. Маълумоташ олий. Соли 1985 факултаи журналистикаи Донишгоҳи давлатии шаҳри Москва ва соли 2008 Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон (ҳоло ДМТ)-ро бо ихтисоси молия ва қарз хатм кардааст.

Фаъолияти меҳнатиашро соли 1985 ҳамчун хабарнигори редакцияи иттилоот ва матбуоти иттифоқӣ ва хориҷӣ ва шӯъбаи иттилооти кишоварзӣ дар Агентии иттилоотии «ТоҷикТА» (ҳозира АМИТ «Ховар») оғоз бахшида, то соли 1987 дар ин идора кор кардааст. Солҳои 1987-1989 ба сифати афсар дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Иттиҳоди Шӯравӣ дар Афғонистон хизмат намудааст. Баъди бозгашт аз Афғонистон, солҳои 1989-1991, хабарнигори шӯъбаи иттилооти ҷамъиятиву сиёсии Агентии иттилоотии «Тоҷик ТА» ва солҳои 1991-1993 хабарнигори шӯъбаи сиёсии нашрияи Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон – рӯзномаи «Садои мардум» буд.

Дартар дар вазифаҳои сардори шӯъбаи ахбори иқтисодии Маркази иттилоотии назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон «Ховар» (1993-1994), сармуҳаррири рӯзномаи «Посух»-нашрияи Вазорати фарҳанг ва иттилоот ва Иттифоқи журналистони Тоҷикистон (1994-1998), сардори

Идораи иттилооти хориҷӣ, муовини раиси Агентии иттилоотии Тоҷикистон «Ховар» (1998-2000), муҳаррири Маркази матбуот ва маҷаллаи «Ахбори Бонки миллии Тоҷикистон»-и Бонки миллии Тоҷикистон (2000-2008) ифои вазифа намудааст.

Аз соли 2008 инҷониб котиби матбуоти Бонки миллии Тоҷикистон аст. Бо ордени «Барои хизмат ба Ватан дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи ИҶШС» дараҷаи се мукофотида шудааст.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

САТТОРОВ АКБАРАЛӢ ҚУРБОНАЛИЕВИЧ (АКБАРИ САТТОР)

10 феввали соли 1965 дар ноҳияи Ҳисор таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ.

Факултаи журналистикаи Донишгоҳи давлатии шаҳри Ленинград (ҳозира Санкт – Петербург)-ро хатм кардааст (1990).

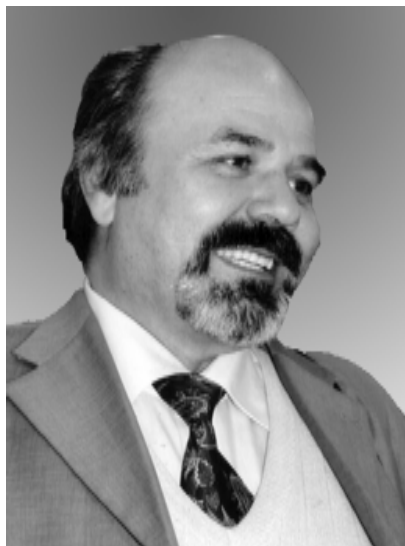
Аз моҳи августи соли 1990 то моҳи ноябри соли 1990 мухбири рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» ва аз моҳи ноябри соли 1990 то моҳи ноябри соли 1994 мухбир, мудири шӯъбаи сиёсат ва

ҳукуки рӯзномаи «Садои мардум» буд. Аз 18 ноябри соли 1994 то ба имрӯз директори генералии ҚДММ «Чархи гардун» мебошад. ҚДММ «Чархи гардун» аз соли 1994 ғаёлият дошта, ҳафт ҳафтанома: «Чархи гардун», «Вечерний Душанбе», «Авиценна», «Аладдин», «Студент», «День за днём...» ва «Дайджест пресс»-ро ба таъъ мерасонад. ҚДММ «Чархи гардун» соҳиби нашриёти «Интишор» низ хаст.

Бо медали ҷашнии «20-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» мукофотонида шудааст (2011).

Аз моҳи июни соли 2006 инҷониб раиси Иттифоқи журналистони Тоҷикистон аст.

МУХТОРИ САИДБУРҲОНИ БОҶИЗОДА (МУХТОР БОҶИЗОДА)

15 феввали соли 1962 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст.

Факултаи журналистии Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм намуда (1986), аз соли 1987 ба фаъолияти касбиаш оғоз бахшидааст. Солҳои 1987-1990 мухбири рӯзномаи «Ҷавони Тоҷикистон», 1991-1993 котиби масъули рӯзномаи «Садои мардум», 1993-1996 котиби масъули рӯзномаи «Посух», 1996-1998 муовини муҳаррири

ҳафтаномаи «Тоҷикистон», ҳамзамон сармуҳаррири рӯзномаи «Мизон» (1997-1999) буд. Аз соли 2003 сармуҳаррири ҳафтаномаи «Нерӯи сухан», раиси Хазионаи гиромидошт ва дифои ҳуқуқи журналистони Тоҷикистон мебошад.

ЗУЛФИҚОР ШОДИЕВ (ЗУЛФИҚОР ИСМОИЛИЁН)

Хатмкардаи факултети журналистикаи Донишгоҳи давлатии ба номи М.В.Ломоносови шаҳри Москва (соли 1985) мебошад.

Пас аз хатми донишгоҳ, солҳои 1985-1990, хабарнигори рӯзномаи «Ҷумҳурият» (собик «Тоҷикистони советӣ») буд.

Аз замони таъсиси рӯзномаи «Садои мардум» то соли 1992 мудири бахши «Шӯро»-ҳо ва раиси гуруҳи хабарии ҳамин рӯзнома шуда кор кард.

Аз соли 1992 то соли 1993 ба сифати муовини сардабири ҳафтавори «Адолат» (чоппи Душанбе) фаъолият дошт.

Солҳои 1993-1994 хабарнигори ҳафтавори «Мегаполис-экспресс» (чоппи Москва) буд.

Баъдан фаъолиятро дар бахши форсии радиои ВВС (Би-би-си) дар Россия, Қазқоз ва Осиёи Марказӣ (1994-2007) идома бахшид.

Аз соли 2007 то ба имрӯз хабарнигори бахши тоҷикии радиои «Либерти ё Аврупои озод»-и Амрико мебошад.

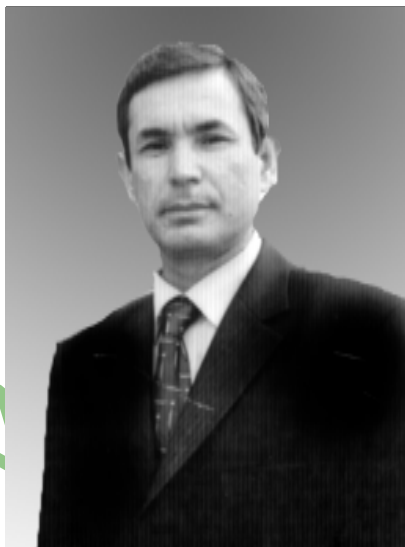
Узви Иттиҳодияи байналмилалӣи журналистони Британияи Кабир (NUI) аст.

ШУКУРОВ МАРДОН МАВЛОНОВИЧ (МАРДОНИ МАВЛОН)

2 июли соли 1962 дар ноҳияи Айнии вилояти Сугд дар оилаи зиёӣ ба дунё омадааст. Пас аз хатми мактаби миёна, соли 1979, дар матбааи рақами 1-и шаҳри Душанбе ба сифати мусахҳеҳ ба фаъолият пардохтааст.

Соли 1986, баъд аз он ки факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ДМТ)-ро хатм мекунад, ба Ҷамъияти «Дониш»-и Ҷумҳурии Тоҷикистон ба

кор меояд ва дар ин ҷо то соли 1990 дар вазифаҳои гуногун фаъолият менамояд.

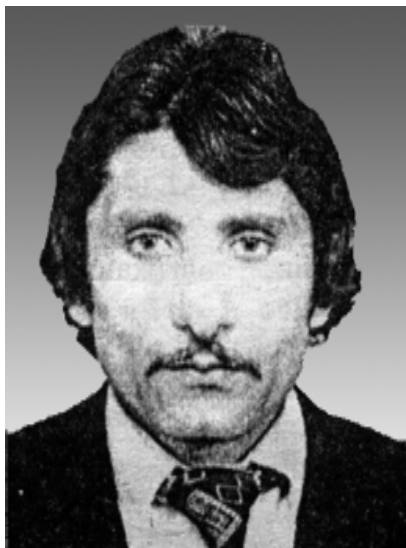
Баробари таъсисёбии рӯзномаи «Садои мардум»-нашрияи Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон (2 ноябри соли 1990) ба сифати мухбири махсус ба кор қабул мешавад.

Соли 1997 ба маҷаллаи «Тоҷикистон» ба кор мегузарад. Солҳои 2004-2006 сардабири маҷаллаи «Тоҷикистон» буд.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

**МУБОРАКШОЕВ
ХУШВАҚТШОҲ ҶАНГИБЕКОВИЧ
(ХУШВАҚТШОҲИ АНБАРКЎҲӢ)
(1957-1992)**

4 апрели соли 1957 дар ноҳияи Ишкошими Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Факултаи филологияи руси Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Дар вазифаҳои муҳаррири шӯъбаи ҷамъиятӣ-сиёсӣ, муҳаррири калони Идораи хунар ва адабиёти телевизиони Тоҷикистони Кумитаи давлатии РСС Тоҷикистон оид ба те-

левизион ва радиошунавонӣ кор кардааст.

Солҳои 1990-1991 хабарнигори шӯъбаи иқтисодиёти рӯзномаи «Садои мардум» буд.

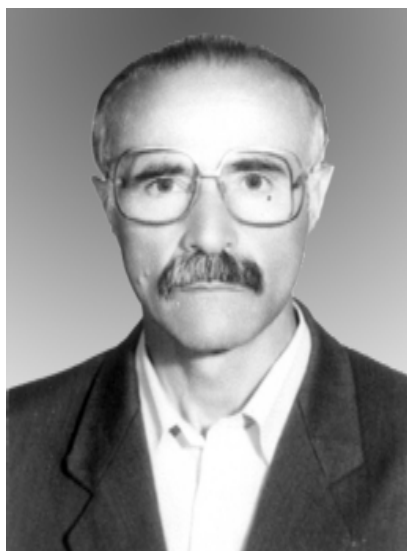
Аз моҳи августи соли 1991 то моҳи декабри соли 1992 дар Кумитаи давлатии оморӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон вазифаи мутахассиси пешбар-тарҷумонро ба дӯш дошт.

Моҳи декабри соли 1992 қурбони ҷанги шаҳрвандӣ гардид.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

ФОТЕҲИ АБДУЛЛОҲ

15 июни соли 1943 дар ноҳияи Панҷакент таваллуд шудааст. Омӯзишгоҳи омӯзгории шаҳри Панҷакент (1957-1961) ва факултаи забон ва адабиёти тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ДМТ)-ро (1962-1967) хатм намудааст.

Пас аз хизмат дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ дар вазифаҳои ассистенти кафедраи забони тоҷикӣ ДДТ (1967-1971), аспиранти Пажӯҳишгоҳи забон ва адабиёти АИ РСС Тоҷикистон (1972-1975), мудири шӯъбаи танқиди адабии маҷаллаи «Садои Шарқ» (1975-1978), муҳаррири Саридораи барномаҳои адабӣ драмавии Кумитаи давлатии РСС Тоҷикистон оид ба телевизион ва радиошунавонӣ (1978-1981), муҳбири рӯзномаи «Газетаи муаллимон» (1981-1985), корманди Пажӯҳишгоҳи таърихи ҳизби назди КМ ПК Тоҷикистон (1985-1990), мудири шӯъбаи маънавиёти рӯзномаи «Садои мардум» (1990-1993), муаллими мактаби миёна дар ноҳияи Панҷакент (1993-1995), муҳаррири радиои тоҷикӣ «Садои Хуросон»-и Ҷумҳурии Ислонд Эрон (1996-2005) кор кардааст.

Аз соли 2005 то ба имрӯз дар рӯзномаи «Ҷумҳурият» фаъолият мекунад.

Муаллифи китобҳои «Номнома» (1975), «Дили урён» (1983), «Шеърӣ зиндагиофарин» (1986), «Тӯфон дар шаб»

нам» (1994), «Ҳазор тарона» (2007) ва фароҳамсозандаи китобҳои марбут ба дини ислом- «Ганҷинаи илоҳӣ. Ҳазор сухан аз имомони пок» (2007), «Чаҳорсад ҳадис» (2007), «Ҷовидон китоб. Андар ситоиши Қуръони Карим» (2008) ва «Сад ҳадиси қудсӣ» (2008) мебошад.

Тарҷумаи осори Робиндранат Такур -«Гитонҷалӣ», «Мурғони роҳ» («Садои Шарқ», 1977, №8), Ҷуброн Халили Ҷуброн- «Ашк ва лабханд» (1979), А.Сухомлинский-«Ватан дар дил» (1983) низ ба қалами ӯ тааллуқ доранд.

АБДУРАҲИМОВ КАМОЛ ҚУРБОНАЛИЕВИЧ

1 апрели соли 1963 дар ноҳияи Фархор таваллуд шудааст. Хатмкардаи факултаи журналистикаи Донишгоҳи давлатии Санкт-Петербург (1986) мебошад.

Фаъолияти кориаш моҳи июли соли 1986 ба сифати тарҷумон дар рӯзномаи «Пионери Тоҷикистон» (ҳоло «Анбоз») шурӯъ гашта, то моҳи апрели соли 1988 идома ёфтааст. Сипас, солҳои 1988-1990, дар рӯзномаи «Қавонони Тоҷикистон» ба сифати хабарнигор, мудири шӯъба кор кардааст.

Аз моҳи октябри соли 1990 то моҳи майи соли 1991 шореҳи рӯзномаи «Садои мардум» буд. Баъд дар вазифаҳои муовини сармуҳаррири ҳафтаномаи «Сомон» (нашрияи Бунёди байналмилалӣ забони тоҷикӣ), муҳаррири қоршинос дар Вазорати матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муовини сармуҳаррири ҳафтаномаи «Сухан», сармутахассиси шӯъбаи рушди иҷтимоиву фарҳангии Девони вазирони Ҷумҳурии Тоҷикистон, муовини сармуҳаррири рӯзномаи «Қавонони Тоҷикистон», мудири шӯъбаи иқтисоди рӯзномаи «Ҷумҳурият», машваратчи калони Котиботи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон фаъолият намуздааст.

Аз 1 феввали соли 2005 инҷониб Сармуҳаррири рӯзномаи «Ҷумҳурият» мебошад.

Фаъолияти эҷодиааш ҳанӯз дар солҳои мактабхониаш шуруъ гашта, навиштаҳоиаш дар рӯзномаву маҷаллаҳо ва маҷмӯаҳои дастачамӣ ба ҷоп расидаанд.

Тарҷумаҳоиаш дар бораи 100 варзишгари беҳтарини дунё ва 50 шаҳри бузургтарини ҷаҳон тавассути рӯзномаи «Ҷумҳурият» пешкаши хонандагон шудаанд.

Соли 2005 бо медали «Хизмати шоиста» ва соли 2011 бо медали ҷашнии «20-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» сарфароз гардидааст.

АХМЕДОВ КАРОМАТУЛЛО ТАБАРОВИЧ (КАРОМАТУЛЛОҲИ АҲМАД)

11 январи соли 1949 дар ноҳияи Ленин (ҳозира Рӯдакӣ) таваллуд шудааст. Соли 1967, баъди хатми мактаби миёна, ба шӯъбаи шабонаи факултаи филологияи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ) дохил шудааст. Баъди хатми донишгоҳ Мактаби тақмили ихтисоси кормандони радио ва телевизиони шаҳри Тошкандро хатм намудааст.

Фаъолияти меҳнатӣ ва рӯзноманигориаш аз соли 1967 оғоз меёбад. Дар ин сол коргари сахнаи Театри давлатии драмаи ба номи Абулқосим Лоҳутӣ буду дар рӯзномаи ноҳиявии «Ҳақиқат» (ноҳияи Ленин) пайваста мақолаҳо менавишт. Аз соли 1968 то соли 1974 лаборанти калони Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакии Академияи илмҳои Тоҷикистон буд.

Сипас, дар вазифаҳои муҳаррир, муҳаррири калон, муҳаррири маҷаллаи ҳаҷвӣ-танқидии «Ранда»-и Кумитаи давлатии РСС Тоҷикистон оид ба телевизион ва радиошунавонӣ (1974-1989), раиси маошхӯри Иттифоқи журналистони шаҳри Душанбе, хабарнигори маҷаллаи «Хорпуштак» (1990-1991), хабарнигори рӯзномаи «Садои мардум» (1991-2006), муовини сармуҳаррири ҳафтаномаи «Наврӯзи Ватан» кор

кардааст.

Баъди ба нафақа баромаданаш то имрӯз дар асоси шартномаҳои меҳнатӣ дар нашрияҳои «Тоҷикистон», «Нақлиёт», «Паёми Душанбе» фаъолият дорад.

Навиштаҳои ӯ бо имзоҳои К.Аҳмад, К.Аҳмадов, Кароматуллоҳи Аҳмад, А. Кароматуллоҳ, Каромати Аллоҳ, Нисоб Табаров, Насаби Табарзода, Соҳиби Омор чоп мешаванд.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, барандаи ҷоизаи Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ба номи Абулқосим Лоҳутӣ мебошад.

БОБОЧОНОВ РАҲИМ (РАҲИМИ БОБОЧОН) (1939-1998)

Соли 1939 таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Донишгоҳи давлатии Осиёи Миёна (САГУ)-ро бо ихтисоси шарқшинос хатм кардааст.

Ба сифати муаллими забони англисӣ дар мактабҳои миёна (1965-1966), муҳаррири рӯзномаи «Колхозӣ ғалабаси»-и редакцияи Шурча (1966-1967), мухбири ноҳияҳои минтақаи Ғарми Кумитаи давлатии РСС Тоҷикистон оид ба телевизион ва радиошунавонӣ (1967-1968), ходими илмӣ Музеи (Осорхонаи) муттаҳидаи республикавии таърихӣ-кишваршиносӣ ва санъати тасвирӣ (1968-1969), ходими адабии рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» (1969-1970), лаборанти калони сектори таърихи асрҳои миёнаи Институту таърихи Академияи илмҳои РСС Тоҷикистон (1970-1973), муҳаррири калони Палатаи давлатии китоби Ҷумҳурии Тоҷикистон (1973-1976), мусахҳаи калон, муҳаррири маҷаллаи «Коммунисти Тоҷикистон» (1976-1984), мухбир, мухбири калони рӯзномаи «Совет Тоҷикистони» (1984-1991) фаъолият варзидааст.

Аз 11 феввали соли 1991 то охири ҳаёт (1998) дар рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати хабарнигор кор мекард.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон буд.

МИРЗОЕВ ХОЛИҚ ТУРАЕВИЧ (ХОЛИҚ МИРЗОЗОДА)

15 январи соли 1963 дар ноҳияи Кӯлоби вилояти Хатлон таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1989 факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст.

Солҳои 1979-1981 колхозчи колхозӣ ба номи Амиршоев буд.

Фаъолияти рӯзманигерии хешро соли 1989 дар рӯзномаи ноҳиявии «Субҳи меҳнат» оғоз бахшидааст. Баъдан дар ин рӯзнома вазифаҳои мудирӣ шӯъбаи истеҳсолот ва иқтисодиёт (1990-1992), мудирӣ шӯъбаи кишоварзӣ (1992-1996), ҷонишини муҳарриро (1996-2000) иҷро кардааст. Аз соли 1998 то соли 2000-ум ба сифати хабарнигори махсуси рӯзномаи «Садои мардум» дар минтақаи Кӯлоб фаъолият намудааст.

Ҳоло ба сифати корманди Кумитаи имдоди Имом Ҳумайнии Ҷумҳурии Ислонии Эрон дар минтақаи Кӯлоб кор карда истодааст.

ОЛИМЧОН РАЦАБОВ (1931-2006)

Соли 1931 дар шаҳри Хучанди вилояти Ленинобод (ҳоло вилояти Суғд) таваллуд шудааст. Баъди хатми Техникуми индустриалии шаҳри Душанбе тақдири худро ба матбуот пайваст ва яке аз мухбир-суратгирони машхури ҷумҳурии гардид. Солҳои зиёде дар рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» (ҳоло «Ҷумҳурият») фаъолият дошт.

Таи солҳои охир (2000-2006) ба сифати мухбир -суратгирӣ рӯзномаи «Садои мардум» ифои вазифа намуд.

Соли 2006 вафот кард.

НУРОВ ПЎЛОД (НУРЗОД)

30 апрели соли 1960 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст. Пас аз хатми мактаби миёнаи махсуси муносикии ҷумҳуриявӣ, солҳои 1979-1984, дар факултаи филологияи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ) таҳсил кардааст.

Фаъолияти меҳнатиашро дар рӯзномаи «Газетаи муаллимон», ки минбаъд «Омӯзгор» унвон гирифт, оғоз бахшид. Ӯ дар ин нашрия солҳои 1987-1993 ба сифати мухбир ва сипас мудирӣ шӯъбаи «Шӯроҳо ва маорифи халқ» фаъолият намудааст.

Соли 1993 ба нашрияти Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон - рӯзномаи «Садои мардум» ба кор гузашта, то соли 1995 ба сифати муҳаррири шӯъбаи адаби вазифа намуд. Баъдан, муддате дар сохторҳои тиҷоратӣ фаъолият дошт. Соли 2004 ба Кумитаи оид ба корҳои динӣ назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба кор омад.

Аз соли 2006 то ба имрӯз котиби масъули Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

ОДИЛБЕКОВА ГУЛНИСО

Соли 1975 дар шаҳри Хоруғи Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон таваллуд шудааст. Маълумоташ олі. Факултаи таъриху филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии шаҳри Хоруғро хатм кардааст (1998).

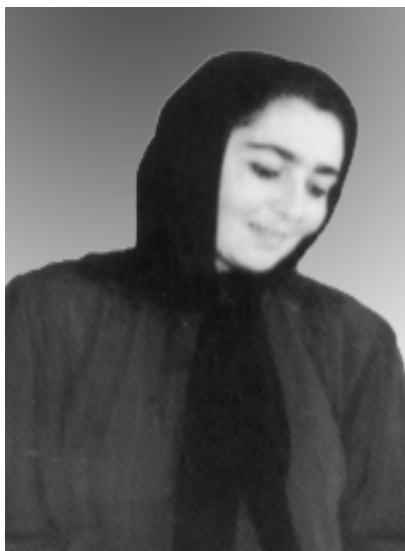
Дар вазифаҳои мухбир, муҳаррири техникий рӯзномаи вилоятӣ- «Бадахшон» (1998-2000), сармуҳаррири рӯзномаи ноҳиявии «Маърифати Шугнон» (2000-2006) кор кардааст.

Солҳои 2006-2007 хабарнигори шӯъбаи мактубҳо, эълон ва рекламаи рӯзномаи «Садои мардум» буд.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

ФИРЌЗАИ АБДУҚОДИР

Соли 1966 дар ноҳияи Фарм таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ.

Хатмкардаи Донишгоҳи исомии ба номи Адиб Собирӣ Тирмизӣ (ҳоло Донишқадаи исомии Тоҷикистон ба номи Имоми Аъзам) ва Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣи Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ мебошад.

Солҳои 2001-2002 хабарнигори рӯзномаи «Садои мардум» буд. Маҷмӯаи ашъораш бо номи «Ашки модар» (2000) ҷоп шудааст.

МАҲМАДАЛИЕВ АБДУҚАҲҲОР
(АБДУҚАҲҲОРИ МУҲАММАДАЛӢ)
(1963-1998)

30 декабри соли 1963 дар ноҳияи Узуни вилояти Сурхондарёи Ҷумҳурии Ёзбекистон таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1987 баҳши журналистикаи факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Солҳои гуногун дар нашриёти «Маориф», рӯзномаҳои «Ҷавонони Тоҷикистон» (собиқ «Комсомоли Тоҷикистон»), «Паёми Душанбе», «Субҳи Боботоғ» («Боботоғ тонги») фаъолият доштааст. Чанд муддат муовини котиби масъули рӯзномаи «Садои мардум» буд.

Навиштаҳоиаш дар маҷмӯаҳои дастаҷамъии «Неши нӯш», «Сарчашмаи бадбахтиҳо», «Хордаста», «Ҷакомаи пирӯзӣ» ва «Ҷашмасор» чоп шудаанд.

Маҷмӯаи ҳикояҳои ҳаҷвӣ, шеър ва танзҳоиаш бо номи «Як рӯз бошу хурӯс бош» (1996) дар нашриёти «Ҷайхун»-и шаҳри Термизи Ҷумҳурии Ёзбекистон аз чоп баромадааст.

Соле чанд дар мактабҳои миёнаи вилояти Сурхондарё ба сифати муаллими фанни забон ва адабиёти тоҷик низ фаъолият доштааст. 7 декабри соли 1998 вафот кард.

Узви Иттифоқи журналистони Ёзбекистон буд.

РАҶАБАЛӢ ЮСУПОВ (1964-2010)

5 ноябри соли 1964 дар собиқ ноҳияи Ленин (ҳозира ноҳияи Рӯдакӣ) таваллуд ёфтааст. Баъди хатми Омӯзишгоҳи мусиқии шаҳри Душанбе (ҳоло Коллеҷи санъати ба номи Аҳмад Бобоқулов) таи ду сол (1997-1998) дар мактабҳои миёнаи деҳоти «Роҳатӣ»-и ноҳия аз фанни суруд ба шогирдон дарс гуфтааст. Солҳои 1989-1990 дар курси мухбир-суратгирони назди фотохроникаи Тоҷик ТА (АМИТ «Ховар»-и имрӯза) таҳсил намудааст.

Аз соли 1991 то соли 1993 ва аз соли 1999 то соли 2000-ум мухбир-суратгирӣ рӯзномаи «Садои мардум» буд. Чанд муддат (1993-1999) ба тичорат шуғл варзид.

Солҳои охири умр (2000-2010) дар суратгирхонаҳои «Ромашка» ва «Лола»-и шаҳри Душанбе кор мекард.

21 январи соли 2010 ба таври фоҷиавӣ (дучори садамаи автомобилӣ гардид) ҳалок шуд.

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон буд.

САФАРЗОДА ЗӢҲРАИ ҒОИБ

Зодаи шахри Душанбе. Маълумоташ оӣ. Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро бо ихтисоси филолог хатм кардааст.

Чанд муддат мусахҳеҳ, баъд хабарнигори рӯзномаи «Садои мардум» буд. Алҳол дар рӯзномаи «Ҷумҳурият» ба сифати муҳбири шӯъбаи иттилоот фаъолият дорад.

Мураттиб ва муҳаррири китоби «Ҷавонии ҷовидон» (ба ёди Ғоиб Сафарзода, КВД КТН «Шарқи озод», соли 2010).

Узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

ДИЛОРОМ РАҲИМОВА

16 октябри соли 1959 дар шаҳри Қўрғонтеппаи вилояти Хатлон таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1981 факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст.

Солҳои 1991-1993 мусоҳаҳи идораи рӯзномаи «Садои мардум» буд. Айни замон дар Шабаккаи якуми Телевизиони Тоҷикистони Кумитаи телевизион ва радиои назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба сифати сармуҳаррири Идораи ҷавонон, варзиш ва сайёҳӣ фаъолият дорад.

Бо медали «Роҳсози фахрии Тоҷикистон» мукофотонида шудааст, Аълоҷии телевизион, узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон.

БОБОЕВ МАҲМАДЁҚУБ РУСТАМОВИЧ

2 январи соли 1968 дар ноҳияи Москва (Мир Сайид Алии Ҳамадонӣ)-и вилояти Хатлон таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Факултаи иқтисод ва идораи Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон (ДМТ)-ро соли 1995 ва шӯъбаи ғоибонаи факултаи ҳуқуқшиносии ҳамин донишгоҳро соли 2005 хатм намудааст.

Дар вазифаҳои коргари Заводи консервабарории ноҳияи Москва, сармуҳоси-

би ширкатҳои хусусии «Ситораи хушбахт», «Рустам», сардори шӯъбаи банақшагирӣ-молияи Иттиҳодияи савдои чаканаи «Хурукворӣ»-и ноҳияи Фрунзе (Сино)-и шаҳри Душанбе, сармуҳосиби Маркази тичоратӣ, бозорҳои «Дехкон» ва «Шоҳмансур»-и Раёсати савдо ва бозорҳои назди Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии шаҳри Душанбе, директори тичоратии ҶДММ «Сино» кор кардааст.

Аз соли 2005 инҷониб сармуҳосиби идораи рӯзномаи «Садои мардум» мебошад.

БУРҲОНОВА ОЛУЧАМО ХУҶАКАЛОНОВНА

12 сентябри соли 1977 дар ноҳияи Шугнони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 2004 Донишкадаи забонҳои Тоҷикистонро бо ихтисоси муаллимаи фанни забон ва адабиёти рус дар мактабҳои миллӣ ва соли 2011 шӯъбаи ғоибонаи факултаи молия ва қарзи Донишгоҳи давлатии тижорати Тоҷикистонро хатм кардааст.

Аз соли 2003 инҷониб вазифаи сардори бахши кадрҳои идораи рӯзномаи «Садои мардум»-ро бар дӯш дорад.

Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

САМОХИН ИВАН ВЛАДИМИРОВИЧ

18 июли соли 1987 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Шӯъбаи ғоибонаи баҳши журналистикаи факултаи филологияи Донишгоҳи славянии Россияву Тоҷикистонро хатм намудааст. Солҳои 2006-2007 ороишгари ҳафтаномаҳои «Вечерний Душанбе» ва «Женщина и мужчина» буд. Аз соли 2007 ба сифати мудири шӯъбаи компютерӣ дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» фаъолият дорад.

АЛИЕВА МАРЗИЯ ЁҚУБОВНА

23 майи соли 1962 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ.

Соли 1985 факултаи филологияи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм кардааст.

Солҳои 1985-1990 дар мактаби миёнаи рақами 91-и шаҳри Душанбе омӯзгори фанни забон ва адабиёти тоҷик буд. Аз соли 1991 инҷониб ба сифати мусаххех дар рӯзномаи «Садои мардум»

ифои вазифа мекунад.

Бо Ифтихорномаи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ифтихорномаи Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон мукофотонида шудааст.

Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

НАБИЕВА БАСБӢ ЗАРИФОВНА

13 апрели соли 1973 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ.

Шӯъбаи ғоибонаи факултаи филологияи Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистонро соли 1997 хатм намулдааст.

Баробари таҳсил дар донишгоҳ ҳамзамон солҳои 1993 то соли 1997 дар Маркази иттилоотии Тоҷикистон «Ховар» ба сифати мудири шӯъбаи кадрҳо кор кардааст. Аз соли 2003 инҷониб дар нашрияи Маҷлиси Олии

Ҷумҳурии Тоҷикистон –рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати мусахҳеҳ фаъолият дорад.

ИСМОИЛОВА НИГИНА САЙМУҲИТДИНОВНА

27 феввали соли 1979 дар ноҳияи Фархори вилояти Хатлон таваллуд шудааст. Соли 2005 Коллеҷи молиявӣ-иқтисодии шаҳри Душанбе-ро хатм кардааст. Ҳоло донишҷӯи соли панҷуми таҳсил дар шӯъбаи ғоибонаи факултаи иқтисод ва менеҷмент бо ихтисоси муҳосиб ва аудити Донишгоҳи давлатии тичорати Тоҷикистон мебошад.

Солҳои 2006-2008 ҳазинадори шӯъбаи мизочони филиали «Тоҷиктелеком» дар ноҳияи Рӯдакӣ буд.

Аз соли 2008 инҷониб саҳифабанди идораи рӯзномаи «Садои мардум» мебошад.

АСАЛБЕКОВА ТЎТИЁ АМОНШОЕВНА

2 июли соли 1960 дар ноҳияи Рӯшони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон ба дунё омадааст. Баъди хатми мактаби миёна Омӯзишгоҳи касбӣ-техникии №2-и шаҳри Душанберо бо ихтисоси коргузор хатм намудааст.

Аз соли 1979 то соли 2000-ум дар Тоҷик ТА (ҳозира АМИТ «Ховар») ба сифати телетайпист фаъолият дошт ва ҳамзамон аз соли 1996 ба тариқи шартномавӣ дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» вазифаи хуруфчин-мошинисткаро иҷро мекард.

Аз соли 2000-ум инҷониб дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати хуруфчини компютер кор мекунад.

Бо Ифтихорномаи Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон мукофотонида шудааст.

Аълоҷии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

РАҲИМОВА ЗЕБУНИСО АБДУЛЛОЕВНА

8 июни соли 1972 дар ноҳияи Варзоб таваллуд шудааст. Омӯзишгоҳи касбӣ-техникии №43-и шаҳри Душанbero бо ихтисоси котиба-коргузор (1991) ва До-нишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон (ДМТ)-ро бо ихтисоси журналист (2006) хатм намудааст.

Дар Институти давлатии педагогии шаҳри Душанбе ба номи Т.Г.Шевченко (До-нишгоҳи давлатии омӯзго-рии Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ) ба сифати лаборан-тка, рӯзномаҳои «Паёми Душанбе» ва ҳафтаномаи «Тоҷи-кистон» ба сифати хуруфчин-мошинистка фаъолият кар-дааст.

Аз соли 1995 инҷониб дар идораи рӯзномаи «Садои мар-дум» ҳамчун хуруфчини компютер ифои вазифа дорад.

Бо Ифтихорномаи Маҷлиси намоёндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон мукофотонида шудааст.

САФДАРОВА НИГИНА ЗОБИТШОЕВНА

23 марти соли 1969 дар ноҳияи Ванҷ таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ.

Солҳои 1986-1990 ҳамчун бофанда дар Иттиҳодияи истеҳсолии матоъҳои пахтагинии шаҳри Душанбе кор кардааст. Солҳои 1990-1992 шунавандаи Университети халқии мухбирони коргару деҳқон буд.

Мавсуф аз соли 1992 то соли 1997 донишҷӯи шӯъбаи ғоибонаи факултаи филологияи тоҷики Институти давлатии педагогии шаҳри Душанбе ба номи Қандил Чӯраев (Данишқадаи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ), ҳамзамон корманди институти номбурда буд.

Аз соли 1998 то соли 2001 дар Мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии ноҳияи Фирдавсии шаҳри Душанбе ба сифати мудири шӯъбаи умумӣ фаъолият намудааст. Аз соли 2001 инҷониб хуруфчини рӯзномаи «Садои мардум» мебошад.

ТЕЛЛОЕВА ХОЛБӢ АЛМУРАДОВНА

15 феввали соли 1950 дар ноҳияи Ленин (Рӯдакии имрӯза) таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Бахши иқтисод ва идораи факултаи иқтисодшиносии Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Солҳои зиёд корманди соҳаи савдо буд.

Аз соли 2006 инҷониб хазинадори идораи рӯзномаи «Садои мардум» аст.

АЛИЕВ ТОЧИДДИН

11 ноябри соли 1985 дар шаҳри Кӯлоби вилояти Хатлон таваллуд ёфтааст. Соли 2004 Литсеи касбии информатика ва техникаи компютери бо ихтисоси барномасоз хатм намудааст. Донишҷӯи шӯъбаи ғоибонаи факултаи соҳибкорӣ, муҳандисӣ ва менеҷмент дар соҳтмони Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи академик М.Осимӣ мебошад.

Аз соли 2006 то ба имрӯз ба сифати мулири хоҷагӣ дар «Садои мардум» фаъолият дорад.

БЕРДИЕВА ГУЛРҮ БОЕВНА

10 сентябри соли 1963 дар ноҳияи Ленин (ҳозира ноҳияи Рӯдакӣ) таваллуд ёфтааст. Маълумоташ оӣ. Соли 1999 Коллеҷи омӯзгории шаҳри Душанбе ва соли 2005 факултаи журналистикаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм намудааст. Дар вазифаҳои ресандаи Комбинати абрешими шаҳри Душанбе, мураббии кӯдакистони №79-и шаҳри Душанбе, корманди шӯъбаи ахбори Радиои Тоҷикистони Кумитаи телевизион ва ра-

диои назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, мусахҳеҳи рӯзномаи «Ҷумҳурият» фаъолият намудааст.

Солҳои 2005-2011 масъули баҳши эълон ва рекламаи ва аз моҳи декабри соли 2011 ба сифати мусахҳеҳи рӯзнома «Садои мардум» кор карда истодааст.

Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

**СУЛТОНОВА
ЗУМРАД ХАЙРИДДИНОВНА**

Соли 1963 дар ноҳияи Ҳисор таваллуд шудааст. Хатмкардаи Техникуми савдои советӣ мебошад. Солҳои 1991-2004 муҳосиб, хазинадори рӯзномаи «Садои мардум» буд.

Ҳоло дар ҳафтаномаи «Тоҷикистон» фаъолият дорад.

**ҲАСАНОВ
РАҲМОНАЛӢ НУРАЛИЕВИЧ**

7 июли соли 1989 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст.

Мухассили Донишгоҳи давлатии тиҷорати Тоҷикистон.

Аз соли 2010 то моҳи августи соли 2011 дар рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати хуруфчини компютер фаъолият намудааст.

ГУЛЧЕХРА ЗОИДОВА

19 октябри соли 1952 дар шаҳри Конибодом таваллуд шудааст. Миллаташ тоҷик. Соли 1974 факултети филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон (ҳоло Донишгоҳи миллии Тоҷикистон)-ро хатм намудааст. Чанд мӯҳлат дар мактаби миёнаи №57-и шаҳри Душанбе ба сифати омӯзгор фаъолият дошт.

Соли 1977 ба сифати мусаххёҳ ба рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» (ҳоло «Ҷумҳурият») ба кор гузашт. Сипас дар ҳафтаномаи «Адабиёт ва санъат» ва солҳои 1990-2005 дар рӯзномаи «Садои мардум» фаъолияти мусаххёҳиашро идома дод.

Аз соли 2007 аъзои Иттифоқи журналистони Тоҷикистон аст. Соли 2007 бо унвони Аълочии матбуоти Ҷумҳурии Тоҷикистон сарфароз гардидааст.

РИЗВОНОВА НИГИНА НИХМОНОВНА

22 декабри соли 1967 дар ноҳияи Ванчи Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 1989 бахши журналистикаи факултаи филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм кардааст.

Солҳои 1991- 1992 котиба-коргузори идораи рӯзномаи «Садои мардум» шуда кор кард.

Аз соли 1993 инҷониб дар Кумитаи телевизион ва радиои назди Хукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аввал ба сифати муҳаррири хурд, баъд муҳаррири калон, ҳоло муҳаррири варзида фаъолият дорад. Дар таҳия ва пешниҳоди барномаҳои радиои «Арзи дил», «Тибби Шарқ» саҳм мегирад.

ҚАББОРОВ ШҶҲРАТ АҲРОРОВИЧ

17 феввали соли 1976 дар ноҳияи Айнии вилояти Суғд ба дунё омадааст. Маълумоташ олӣ.

Соли 1998 факултаи иқтисоду идораи Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистонро бо ихтисоси информатикаи иқтисодӣ ва шабакаҳои автоматикунонидашудаи идоракунӣ хатм намудааст. Аз моҳи декабри соли 1998 то моҳи феввали соли 2007 дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати мудири шӯъбаи компютерӣ ифои вазифа намудааст.

Аввалин саҳифабанд-барномарези рӯзнома ба воситаи компютер буд. Ҳоло мудири қитъаи чопи фаврии КВД КТН «Шарқи озод» мебошад.

ЧАББОРОВ АБРОРЧОН АХРОРОВИЧ (АБРОРИ АҲРОР)

24 майи соли 1979 дар ноҳияи Айнии вилояти Сугд ба дунё омадааст. Маълумоташ оӣ.

Соли 2001 Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи академик М.Осимиро бо ихтисоси муҳандис-механик ба итмом расондааст.

Аз соли 2003 то соли 2006 омӯзгори донишгоҳи номбурда шуда кор кард. Баъд ҳамчун саҳифабанд ба рӯзномаи «Садои мардум» гузашт ва то соли 2008 дар ин идора фаъолият намуд.

Аз соли 2008 инҷониб ассистенти кафедраи «Информатика ва техникаи ҳисоббарорӣ»-и Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи академик М.Осимӣ ва ҳамзамон директори ҶДММ «Бахт ЛТД» мебошад.

НУРИГУЛ ИМОМНАЗАРОВА

28 апрели соли 1975 дар шаҳри Хоруғи Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон таваллуд ёфтааст. Соли 1995 Коллеҷи индустриалии шаҳри Душанберо бо ихтисоси технолог ва соли 2000-ум Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи Шириншо Шотемурро бо ихтисоси агроном хатм намудааст. Фаъолияти меҳнатиаш ба сифати иқтисодчӣ дар Кумитаи давлатии омили Ҷумҳурии Тоҷикистон оғоз гардидааст (1995-1998).

Солҳои 1998-2008 дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» ҳамчун саҳифабанд фаъолият менамуд. Ҳоло сармутахассиси Раёсати котиботи идораи рӯзномаи «Ҷумҳурият» шуда кор мекунад.

ҲОЧИЕВА ИРОМБӢ ҶУМӢАЕВНА

Соли 1970 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст. Солҳои 2001-2007 ба сифати хуруфчини компютер дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» фаъолият кардааст. Аини ҳол дар Муассисаи нашриёти «Маориф ва фарҳанг» ба сифати мудири шӯъбаи компютерӣ фаъолият дорад.

ТОҲИРОВ ШЕРАЛӢ ЭМОМОВИЧ

5 майи соли 1982 дар ноҳияи Данғара таваллуд шудааст. Маълумоташ оӣ. Соли 2004 факултаи иқтисод ва идораи Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистонро хатм намудааст.

Солҳои 2003-2006 мудири хоҷагӣ ва масъули қабули эълон ва рекламаи рӯзномаи «Садои мардум» буд.

НАЗАРОВА ЗЕБОНИСО

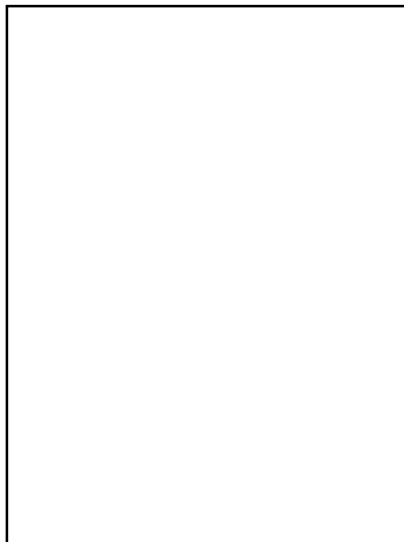

1 марти соли 1979 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст. Маълумоташ миёна. Солҳои 2004-2009 дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати хуруфчини компютер фаъолият намудааст.

БОЙНАЗАРОВА ШАРИФА

15 июли соли 1983 дар ноҳияи Шугнони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон таваллуд шудааст. Маълумоташ олӣ. Соли 2005 факултаи ҳуқуқшиносии Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистонро ба итмом расондааст.

Солҳои 2007-2008 хуруфчини рӯзномаи «Садои мардум» шуда кор кардааст.

МАШРАПОВ СУЛТОН ҲОТАМОВИЧ

4 августи соли 1977 дар шаҳри Душанбе ба дунё омадааст. Маълумоташ олі. Факултаи ҳуқуқшиносии Донишкадаи андоз ва ҳуқуқи Тоҷикистонро хатм намудааст (2002).

Солҳои 1998-2007 дар рӯзномаи «Садои мардум» ронанда шуда кор мекард.

САИДОВА МАВҶУДА

15 августи соли 1963 дар собиқ ноҳияи Куйбишев (Абдурахмони Ҷомии имрӯза) таваллуд шудааст.

Солҳои 1993-1994 ҳуруфчини рӯзномаи «Садои мардум» буд. Алҳол котиби масъули ҳафтавори «Ҷаҳони паём»-и Кумитаи телевизион ва радиои назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

**АҲМАДОВА
ҶАМИЛА АҲМАДОВНА**

14 марти соли 1963 дар шаҳри Душанбе таваллуд шудааст. Солҳои 1999-2002 ба сифати хуруфчин дар рӯзномаи «Садои мардум» фаъолият намудааст.

РАҲМАТОВА ҲОКИМА

15 марти соли 1961 дар ноҳияи Варзоб ба дунё омадааст. Солҳои 1995-2000 дар идораи рӯзномаи «Садои мардум» ба сифати котиба-коргузор кор кардааст.

АБДУШУКУРОВА МАЪСУМА

Зодаи шаҳри Бухоро. Маълумоташ оӣ. Соли 1973 факултаи химияи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин (ДМТ)-ро хатм намудааст. Солҳои 2001-2007 дар рӯзномаи «Садои мардум» ҳуруфчини компютер ва тарҷумон буд.

МАЗАМБЕКОВА САЙЁРАБЕГИМ

10 апрели соли 1941 дар деҳаи Вири ноҳияи Шугнони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон таваллуд ёфтааст. Солҳои 1974-1986 ҳуруфчин (мошинистка)-и рӯзномаи «Тоҷикистони советӣ» ва солҳои 1992-1996 ҳуруфчини рӯзномаи «Садои мардум» шуда кор кардааст.

Соли 1996 ба нафақа баромад.

ИВАНОВА (ҲАСАНЗОДА) ШУКУФА ЧИНГИЗОВНА

24 майи соли 1935 дар шаҳри Душанбе, дар оилаи муҳоҷири эронӣ Ризо Ҳасанзода ба дунё омадааст. Барвақт аз тарбияи падару модар маҳрум шуда, дар Хонаи бачагони Федератсияи Россия тарбия ёфтааст.

Солҳои 1952-1956 дар факултети сохтмони Техникуми сохтмони шаҳри Куйбишеви РСФСР таҳсил карда, онро бо ихтисоси техник-технолог ба итмом расонд. Фаъолияти меҳнатиаш пас аз хатми техникум оғоз ёфтааст.

Соли 1964 ба Ҷумҳурии Тоҷикистон омада, солҳои 1964-1966 дар вазифаи муҳандис оид ба меҳнати Озмоишгоҳи марказии ташкилоти илмӣ меҳнат кор кардааст.

Солҳои 1967-1970 дар вазифаҳои сардори шӯъбаи Ташкилоти илмӣ меҳнати Вазорати саноати хӯроквории РСС Тоҷикистон, 1970-1972 иқтисодчии калони идораи «Сельстрой-1»-и шаҳри Душанбе кор кардааст.

Тайи солҳои 1972-1990 омӯзгори фанҳои иқтисоди ва Техникуми сохтмони шаҳри Душанбе буд. Моҳи октябри соли 1990 ба вазифаи сармуҳосиби рӯзномаи навтаъсиси «Садои мардум» даъват шуда, то соли 1997 ифои вазифа намуд.

Шукуфа Чингизовна 27 сентябри соли 1997 ба шаҳри Саратови вилояти Саратови Федератсияи Россия кӯчида, алҳол давлати пирӣ меронад.

БОБОКАЛОНОВ МИРЗО ХОЛОВИЧ

Соли 1963 дар деҳаи Қалъаи Ҳисори ноҳияи Ҳисор таваллуд шудааст. Баъди хатми мактаби таҳсилоти миёнаи умумии рақами 3-и ноҳияи Ҳисор ба шӯъбаи шабонаи факултаи филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин дохил шуда, онро соли 1988 хатм намуд.

Солҳои 1986 - 1993 мусоҳхаи рӯномаи «Комсомоли Тоҷикистон», мусоҳхаи «Газетаи муаллимон» (баъдтар «Омӯзгор») ва мухбири шӯъбаи «Шӯроҳо ва маориф»-и ҳамин ҳафтанома буд.

Солҳои 1993 - 2006 дар мактаби таҳсилоти миёнаи умумии рақами 8-и ноҳияи Ҳисор муаллими забон ва адабиёти тоҷик, баъдан дар литсей ва гимназияи ноҳияи Ҳисор муаллими забони арабӣ буд.

Солҳои 2006-2011 дар Кумитаи оид ба корҳои дини назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон фаъолият намудааст.

Айни замон хабарнигори шӯъбаи иқтисодиёт ва иҷтимоиёти рӯномаи «Садои мардум» мебошад.

АБДУЛВОҲИДОВА ШАРОФАТ БОБОҶОНОВА

18 ноябри соли 1988 дар шаҳри Кӯлоб дар оилаи хизматчӣ ба дунё омадааст. Солҳои 2005-2010 дар шӯъбаи рӯзноманигории факултаи филологияи Донишгоҳи (славянии) Тоҷикистону Россия таҳсил кардааст.

Солҳои 2009-2011 ба сифати муҳаррири идораи барномаҳои фарҳангӣ фароғати дар «Симои мустақили Тоҷикистон» (СМТ) ифои вазифа намуда, солҳои 2011-2012 дар КВД Комплекси таъбу нашри «Шарқи озод» ҳамчун му-

сахҳеҳ фаъолият кард.

Айни замон хабарнигори шӯъбаи сохтори давлатӣ, қонунгузорӣ ва тартиботи ҳукукии рӯзномаи «Садои мардум» мебошад.

Идораи рӯзномаи «Садои мардум» ба Вазорати кишоварзии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кумитаи ҳифзи муҳити зисти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, Мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии шаҳри Турсунзода ва ҶСК «Тоҷик-Эйр» барои дастгирии молиявӣ дар наиши китоби мазкур изҳори сипос менамояд.

МУНДАРИЧА

«Садои мардум» - ҳамқадами истиқлолият.....	3
Шералиев Муродулло.....	8
Мирбобоев Мирзوماҳмуд.....	10
Абдулвоҳидов Бобочон.....	11
Наботов Чумъахон.....	13
Солеҳов Неъматулло.....	15
Муродов Абдумачид.....	16
Неккадамов Тилло.....	18
Аъзам Мӯсоев.....	20
Мерганов Далер.....	22
Олимов Розик.....	23
Каримов Бурхониддин.....	24
Шохқосимов Шотолиб.....	26
Султонов Давлат.....	28
Темуршоҳи Файзалӣ.....	29
Ҳусейн Назруллоев.....	30
Мухтор Абдуллоев.....	32
Исоев Аҳлиддин.....	33
Сафаров Толиб.....	34
Мирзо Нуралиев.....	35
Ҳусейнов Шариф.....	37
Худойназаров Муҳаммадзокир.....	38
Мирзоева Миҷгона.....	39
Ҳабибуллоева Фируза.....	40
Мирзосафар Ризвонов.....	41
Низом Қосим.....	42
Ҷабборова Шаҳрихон.....	44
Ҳабибов Пардаалӣ.....	45
Бахтёр Қосимзода Муртазо.....	46
Рабиев Абдурофеъ.....	48
Чумъа Қувват.....	50

Сафар Айюбзодаи Махзун.....	52
Карим Давлат.....	54
Чӯраев Ганибой.....	56
Муқим Абдурахмонов.....	58
Шохинбодов Начмиддин	60
Додочон Рачабӣ.....	62
Марям Эшонҷонова.....	64
Насруллоев Юсуф.....	66
Курбон Мадалиев.....	67
Бобошоев Махмадшариф.....	69
Хушвахт Назаров.....	70
Шарифзода Қироншоҳ.....	72
Ализода Хуринисо Юсуфӣ.....	74
Алихон Зарифӣ.....	76
Расулова Хайринисо.....	77
Бобокалонов Сафаралӣ.....	79
Аҳмадов Абдумудассир	81
Ҳақбердиев Умрикул.....	82
Расулов Ғафур.....	84
Солехбой Дадабоев.....	86
Умаров Обид.....	87
Мақсуди Ҳусайн.....	88
Меҳринисо Шамсиддинова.....	89
Чумъаев Нуъмонҷон.....	90
Асометдинов Тохир.....	91
Ҳамдамов Шариф.....	92
Пайшанбиев Муҳиддин.....	93
Сӯҳробшоҳи Фаррухшоҳ.....	94
Ақназаров Имомназар.....	95
Саидов Шавкат.....	96
Мардони Муҳаммад.....	97
Қосимов Грез.....	98
Исмоилов Темур.....	100

Қурбонов Абдуғаффор.....	102
Сатторов Акбаралӣ.....	104
Мухтори Саидбурҳони Боқизода.....	105
Зулфиқор Шодиев.....	106
Шукуров Мардон.....	107
Муборақшоев Хушвақтшоҳ.....	108
Фотеҳи Абдуллоҳ.....	109
Абдурахимов Камол.....	111
Ахмедов Кароматулло.....	113
Бобочонов Раҳим.....	115
Мирзоев Холиқ.....	116
Олимҷон Рачабов.....	117
Нуров Пӯлод.....	118
Одилбекова Гулнисо.....	119
Фирӯзаи Абдуқодир.....	120
Муҳамадалиев Абдуқаҳҳор.....	121
Рачабалӣ Юсупов.....	122
Сафарзода Зӯҳраи Ғоиб.....	123
Дилором Раҳимова.....	124
Бобоев Махмадқуб.....	125
Бурҳонова Олуҷамо.....	126
Самоҳин Иван.....	127
Алиева Марзия.....	128
Набиева Басбӣ.....	129
Исмоилова Нигина.....	130
Асалбекова Тӯтиё.....	131
Раҳимова Зебунисо.....	132
Сафдарова Нигина.....	133
Алиев Тоҷиддин.....	134
Теллоева Холбӣ.....	135
Бердиева Гулрӯ.....	136
Султонова Зумрад.....	137
Ҳасанов Раҳмоналӣ.....	137

Гулчеҳра Зоидова.....	138
Ризвонова Нигина.....	139
Ҷабборов Шӯҳрат.....	140
Ҷабборов Аброрҷон.....	141
Нуригул Имомназарова.....	142
Ҳочиева Иромбӣ.....	143
Тоҳиров Шералӣ.....	143
Назарова Зебонисо.....	144
Бойназарова Шарифа.....	144
Машрапов Султон.....	145
Саидова Мавҷуда.....	145
Аҳмадова Ҷамила.....	146
Раҳматова Ҳокима.....	146
Абдушукурова Маъсума.....	147
Мазамбекова Сайёрабегим.....	147
Иванова (Ҳасанзода) Шукуфа Чингизовна.....	148
Бобокалонов Мирзо Холович.....	149
Абдулвоҳидова Шарофат Бобочоновна.....	150

РҶҲАТИ

нафаре, ки солҳои гуногун дар рӯзномаи «Садони мардум» кор кардаанд, вале дар бораи онҳо маълумот дастрас нагардид

ХАБАРНИГОРОН:

Нурмухаммадов Муҳаммадрӯзи
Эшонкулов Эшонкул
Бобокалонова Додарой
Эмомов Бароталӣ
Начмиддинова Шахло
Зайниддинова Малоҳат
Файзалиева Раҷабмоҳ
Тангрикулов Ҳамро
Назаров Анорбой (муовини коти-
би масъул)

ХАБАРНИГОРИ СУРАТГИР:

Ғаниҷон Мамадсодиқов

МУСАҲҲЕҲОН:

Раҳмонова Зебуннисо
Ҷӯраева Мунаввара
Мисоқов Дилшод
Азимов Фирӯз
Валиева Замира
Умархонов Акбархон
Раҷабова Зулфия
Назирова Аличон
Асоева Дилбар

МОШИННАВИСҲО:

Бобочонова Санавбар
Сӯфиева Аноргул
Ҷобирова Дилором
Табаралиева М.
Назарова Бунафша
Гулмирзоева Майсара
Шарифова Дилбар
Қаландарова Шарофат
Сафолова Ҳадя
Мамадназарбекова Малика
Маматкулова Заррина

Амирхонова Меҳрубон
Шарипова Парвина
Турдиева Н.
Мирова Матлуба
Абирова Гулбаҳор
Мӯсоева Мавлуда
Ҳоҷиева Ниёзбеғим

РАССОМОН:

Аскарров Юсуф
Колбасюк Анатолий
Сайдалиев М.
Исаев Пулод (Ҷунайди)
Иброҳимов Бахтиёр

САРМУҲОСИБОН:

Акчурина Галина Афанасевна
Иванова Шукуфа Чингизовна
Табарова Гулҷеҳра
Ҷалилова Фотима
Ҷумъаева Гулҷеҳра
Шарофуддинов Ҷамолиддин

ХАТКАШОНҲО:

Ҳотамов Беҳрӯз
Рӯзиев Маҳмуд
Шарипов Қодир
Ҷапанов Акрамхон
Муратов Аҳмад
Иброҳимова Фирӯза
Назриева А.

РОНАНДАҲО:

Холов Саидмурод
Раҳимов Сафар
Аминов Раҷабалӣ
Шукуров Юрий
Ҷалилов Э.
Давлатов Амиршоҳ

Барои қайдҳо

Садои мардум

Барои қайдҳо

Садои мардум

Барои қайдҳо

Садои мардум

Қомуси «Садои мардум»

Муаллиф ва мураттиб	<i>Н. Солеҳов</i>
Мухаррир	<i>Ҷ. Наботов</i>
Хуруфчинҳо	<i>Н. Сафдарова З. Раҳимова</i>
Саҳифабанд	<i>И. Самохин</i>
Мусахҳехон	<i>М. Алиева Б. Набиева</i>
Суратгир	<i>А. Исоев</i>
Мухаррирони техникӣ	<i>Р. Муродов, Ш. Ҷабборов</i>

Ба чоп 2. 07. с.2012 имзо шуд. Андозаи 60x84 $\frac{1}{16}$.
Хуруфи адабӣ. Чопи офсетӣ. Ҷузъи чопии
шартӣ 10. Адади нашр 1000. Супориши № 1
Нархаш шартномавӣ.

Китоб дар нашриёти «Шарқи озод»-и Дастгоҳи иҷроияи
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, 734018, ш. Душанбе,
хиёбони Саъдии Шерозӣ, 16 чоп шудааст.